

مزگینیا یوحه نناى

پشكا ئىكى

مهسيح په يقا خودى:

۱ ل دهستپىكى په يف بوو، و په يف ل گه ل خودى بوو، و په يف ب خو خودى بوو. ۲ ئەو ل دهستپىكى ل گه ل خودى بوو. ۳ ب وى هه مى تشتيت چىبووين، و بى وى چو تشت نه چىبوويه ژ ئەفيت چىبووين. ۴ و ژيان د وى دا بوو، و ئەف ژيانه روناھى بوو بو مروفا. ۵ و روناھى د تارى دا ئاشكرا دبیت، و تارى د روناھى نه گه هشت.

۶ مروقهك ديار بوو خودى هنارت بوو، ناهى وى يوحه ننا بوو. ۷ هات دا شه هده كى بو روناھى بدهت، دا هه مى ب رى يا وى باوه رى بينن. ۸ ئەو نه روناھى بوو، بهلى شاهد بوو بو روناھى.

۹ روناھى يا راست يا هه مى مروفا رۆن دكهت دهاته دونياى. ۱۰ ئەو ل دونياى بوو، ب وى دونيا يا چىبووى، و دونياى ئەو نه نياسى. ۱۱ ئەو بو خهلكى خو هاتبوو، بهلى وان پشتا خو داى، ۱۲ بهلى ئەفيت پى رازى بووين، ئانكو باوه رى ب ناهى وى ئينان، ماف دا وان ببه بچويكىت خودى ۱۳ ئەويت نه ژ خويناى و نه ژ فيانا لهشى و نه ژ فيانا مروقهكى بووين، بهلى ئەويت ژ خودى بووين.

۱۴ و په يف بوو لهش، و دناف مه دا دانا، و مه مه زناھى يا وى ديت، مه زناھى يا كورى ئىكانه ل نك بابى، و ئەو يى تى يه ژ چاكى و راستى. ۱۵ يوحه نناى بو وى شه هده كى

دا و کره گازی و گوت: «ئەقەیه ئەقی من دەر باره ی وی گوتی: ئەوی پشستی من دئیت یی د سەر من رایه، چونکو ئەو هه بوو ژ بهری ئەز پهیدا بيم.»^{۱۶} و ژ تژیوونا وی مه همییا چاکی ل سەر چاکی وەرگرت،^{۱۷} چونکو دهستور ب دهستی موسای هاتبوو دان، بهلی چاکی و راستی ب عیسیی مه سیح پهیدا بوون.^{۱۸} کهسی چو جارا خودی نه دیتییه، بهلی کورپی ئیکانه ئەوی د کوشا بابی دا ئەوی ب تنی یی ئاشکرا کری.

شه هدهکی یا یوحه نناى ژیرافکه ر:

^{۱۹} و ئەقە شه هدهکی یا یوحه ننايه ده می جوهییا هنده ک قه شه و لاوی ژ ئور شه لیمی هنارتینه نک دا ژئی پرسین: «تو کی؟»^{۲۰} دان کر و نه وهی نه کر و دووباره کر و گوت: «ئەز نه مه سیح.»^{۲۱} ژئی پرسین: «پا چ؟ تو ئیلیای؟» گوتی: «ئەز نه ئەوم!» «یان تو پیغه مبهری؟» بهرسف دا: «نه خیر!»^{۲۲} گوتی: «تو کی، دا بهرسفی بدهینه وان ئەویت ئەم هنارتین؟ تو چ ل سەر خو دبیزی؟»^{۲۳} گوتی: «ئەزم

دهنگه ک ل بیابانی دکهت گازی و هاوار:

ریکی راست بکه ن بهرامبه ر خودانی ﴿ئەشعیا

ههروه کو ئەشعیا پیغه مبه ر گوتی.»^{۲۴} و ئەقە دهنارتی بوون ژ لای فهریسییا قه،^{۲۵} و جاره کا دی ژئی پرسین: «ئەگەر تو نه مه سیح بی، و نه ئیلیا بی، و نه پیغه مبه ر بی، پا تو بوچی ژیرافکرنی دکه ی؟»^{۲۶} یوحه نناى بهرسف دا: «ئەز ب ئافی ژیرافکرنی دکه م، بهلی ئیک یی دنا ق هه وه دا هوین نانیاسن،^{۲۷} و ئەوی ل پشت من دئیت، و ئەز نه یی هه ژیه مه بهندکیت پیلافا وی قه که م.»^{۲۸} ئەقی ل بیته عه نیا روی دا، ل پشت رویاری ئوردنی، ل جهی یوحه نناى ژیرافکرن دکر.

^{۲۹} و ل روژا دویف دا یوحه نناى دیت عیسا یی به ره ق وی قه دئیت، و گوت: «ئەقەیه بهرخی خودی ئەوی گوننه ها دونیایی رادکه ت.»^{۳۰} ئەقەیه ئەوی من ل سەر گوتی: ئەو

﴿ئەشعیا ۳: ۴۰﴾

زه لامى ل پشت من دئیت یی د سهر من رایه چونکو بهری ئەز پهیدا بيم ئەو هه بوو. ^{۳۱} و من ئەو نه دنیا سی بهلی ئەز هاتم ب ئاقى ژیرئا فکرنی بکه م دا بو ئیسرا ئیلی بیته راگه هاندن. ^{۳۲} و یوحه نناى شه هده کی دا و گوت: «من روح دیت ب رهنگی کۆتره کی دادا سهر وی ^{۳۳} و من ئەو نه دنیا سی، بهلی ئەقی ئەز هه نارتیم ب ئاقى ژیرئا فکرنی بکه م گۆته من: «ئەوی تو دبینی روح ل سهر داددهت و لی فه دحه وییت ئەو دی ب روحا پیروز ژیرئا فکرنی کهت. ^{۳۴} و من ئەف چهنده دیت، من شه هده کی دا کو ئەو کورپی خودی یه.»

دهسته یی ئیکی ژ شاگردا:

^{۳۵} و ل روژا دویف دا یوحه ننا ژى یی راوه ستای بوو و دوو شاگردیت وی ل گه ل بوون، ^{۳۶} سه ح کره عیسا ی ده می ب ری فه دچۆ و گوت: «ئە فه یه به رخى خودی.» ^{۳۷} ده می هه ردوو شاگردا گو ه ل ئاخفتنا وی بووی ل دویف عیسا ی چۆن. ^{۳۸} عیسا ل خو زقری، دیت کو ئەو بییت ل دویف وی دچن، ژ وان پرسى: «هه وه چ دقیت؟» گوتن: «رابی،» ئانکو ماموستا، «تو ل کیری یی ئاکنجی؟» ^{۳۹} به رسقا وان دا: «وه رن و بنیرن.» و ل گه ل چۆن و جهی وی دیت و وی روژی ل گه ل مان، و دهم نیژیکی ده مژمیرا ده هی بوو ژ روژی. ^{۴۰} و ئەندراوس برایی شه معون په تروسی ئیک ژ وان هه ردووکا بوو ئەوییت ل دویف عیسا ی چۆین پشتی گو ه ل ئاخفتنیت یوحه نناى بووی. ^{۴۱} ده می برایی خو شه معون دیتی، گوتی: «مه مه سیح دیت،» ئانکو: یی روونکری، ^{۴۲} و بره نک عیسا ی. و عیسا باش ل شه معونی نیری و گوت: «تو شه معونی کورپی یوحه نناى، به لی ئەز دی ته ب کیفاس ناف که م ئانکو په تروس.»

^{۴۳} و ل روژا دویف دا عیسا ی ل بهر بوو بچته ده فه را جه لیل، فیلیپس دیت و گوتی: «ل دویف من و هره!» ^{۴۴} و فیلیپس ژ بییت سهیدا بوو باژییری ئەندراوسی و په تروسی. ^{۴۵} پاشی فیلیپسی نه تانائیل دیت، و گوتی: «مه ئەو دیت ئەوی موسای د ده ستوری دا ل

سه ر نفیسای و پیغه مبه را د پهرتوکیّت خودا، ئەو ژى عیسایى کورپى یوسفى یه، خه لکى ناسیره یه. «^{۶۱} نه تانائیلی گوت: «ما تشته کى باش ژ ناسیره دهر دکه قیت؟» فیلیپسى به رسفا وی دا: «وهره و بنیره!»^{۶۷} و عیسای نه تانائیل دیت یى به ره قه دئیت و ل سه ر وی گوت: «ئه قه ئیسرائیلییه کى راسته، چو گومان تیدا نینه!»^{۶۸} نه تانائیل ژى پرسى: «تو ژ کیفه من دنیا سی؟» عیسای به رسفا وی دا: «من تو ل بن دارا هژیرى دیتی به رى فیلیپس گازی ته بکته.»^{۶۹} و نه تانائیلی کره گازی و گوت: «رابى، تو کورپى خودى یى، تو پاشایى ئیسرائیلی یى!»^{۷۰} عیسای گوته وی: «چونکو من گوته ته من تو ل بن هژیرى دیتی ته باوهرى ئینا، دى ژ قى مه زتر بینى.»^{۷۱} و پاشى گوتى: «ب راستى ب راستى دبیژمه هه وه هوین دى ئەسمانى بینن یى قه کری یه و فریشتیت خودى یى بلند دبن و دئینه خوار ل سه ر کورپى مروژ!»

۲

پشکا دووی

سه رسورمانا عیسای یا ئیکى:

ل روژا سیى ده هواته ک ل قانا هه بوو ل ده قه را جه لیل، دایکا عیسای ل ویری بوو،^۱ و عیسا و شاگردیت وی ژى هاتبوونه داخواز کرن بو ده هواتى. ^۲ ده مى مه ی نه مای، دایکا عیسای گوته وی: «مه ی ل نک وان نه مایه.»^۳ به رسفا وی دا: «ته چ ژ منه دایى! ده مى من هیشتا نه هاتى یه.»^۴ دایکا وی گوته خزمه تکارا: «چ فرمانا دده ته هه وه، پى بکه ن.»^۵ و شه ش هه ودیت به رى ل ویری بوون، جو هییا ئا فا وان ب کار دئینا بو تافیر کرنى، هه ر ئیک ژ وانا دوو هه تا سی جه رکیّت ئافى دچویى. ^۶ عیسای گوته خزمه تکارا: «هه ودا تژی ئا ف بکه ن.» و هندکرنى دا د سه ردا چت. ^۷ و گوته وان: «و

تۆکه ژى داگرن و بو سه رۆكى نانخوارنى پيشكىش كهن.» و وان وه كر. ^۱ ده مى سه رۆكى نانخوارنى تام كرى يه وى ئاڤا بوويه مهى و سه رچاوى وى نه دزانى، بهلى نه و خزمه تكاريت پيشكىش دكرن دزانى، گازی زاقای كر ^۱ و گۆته وى: «خه لك هه مى مه يا باش ل به راهيى پيشكىش دكهن، و پشتى ميّهقان سه رخوش دبن مه يه كا كيتر ژ وى پيشكىش دكهن، بهلى ته مه يا باش يا هيلای تا تۆكه!» ^{۱۱} نه ؤ سه رسورمانه نيشانا ئيكي يه نه وا عيسا ل قانا كرى ل جهليل و مه زناهي يا خو ديار كر و شاگرديت وى باوه رى پى ئينا. ^{۱۲} پشتى قى چهندي عيسا و دايكا خو و براييت خو و شاگرديت خو چونه بازيى كه فه رناحومى و چهنه رۆژه كا ل ويى مان.

عيسا د په رستگه هي دا:

^{۱۳} ده مى جه ژنا ده ربازبوونا جوھييا نيژيك بووى عيسا به ره ؤ ئورشه ليمى چو. ^{۱۴} و نه وى ل په رستگه هي فروشكاريت چيلا و په زى و كوټرا و پاره گهور ييت روينشتى ل پشت ميژيت خو ديتن، ^{۱۵} قامچييه ك ژ كنفاهه هاند و هه مى ژ په رستگه هي كرنه ده رى ل گه ل په ز و چيلا، و ميژيت پاره گهورا ب سه رئيك دا ئينانه خوار و پاريت وان بژاله كرن، ^{۱۶} و گۆته كوټر فروشا: «نه فا ژ قيرى بكه نه ده رى، مالا بابى من نه كه نه مالا بازگانى!» ^{۱۷} و هاته بيرا شاگرديت وى كو يا د په رتوكى دا هاتى:

حه ژيكرنا من ل سه ر مالا ته من دخوت. ^a

^{۱۸} جوھى به رهنگارى عيساى بوون و گوتنى: «نيشانه كى بينه ده سته لاتى يا ته ديار بكه ت بو قى كارى ته كرى.» ^{۱۹} عيساى به رسفا وان دا: «نه قى په رستگه هي به رفينن، و دى د سى رۆژادا ئاڤا كه م.» ^{۲۰} جوھييا گۆته وى: «ئاڤاكرنا قى په رستگه هي چل و شه ش سالا يا فه كيشاى. نه رى تو دى د سى رۆژادا ئاڤا كه ي؟» ^{۲۱} لى نه وى به حسا په رستگه هي له شى خو دكر. ^{۲۲} ده مى ل ناڤ مرييا رابوى هاته بيرا شاگرديت وى نه ؤ

^a ﴿زەبور ۹: ۶۹﴾

ئاخفتنا وى و باوهرى ب پهرتوكى و ئاخفتنا عيساى گوتى ئينا.
 ۲۳ و دەمى ئەو ل ئورشه لىمى ل جهژنا دهربازبونى گه له كا باوهرى ب ناڤى وى ئينا
 چونكو وان ئەو نيشانىت كرين ديتن. ۲۴ بەلى عيسا ژ وان نهى پشت راست بوو چونكو
 وى همى دنيا سين ۲۵ و پيئتى نه بوو ئيك بو وى شه هده كىي بدهت دهربارهى مرؤفى
 چونكو ئەو يا د دلى مرؤفى دا دزانت.

۳

پشكا سىي

نيقوديموس سەرا عيساى ددەت:

۱ بەلى مرؤفهك ژ فەريسييا ناڤى وى نيقوديموس بوو، ئيك بوو ژ سەرؤكيت جوهييا،
 ۲ ب شەڤى ھاتە دەڤ عيساى و گوتى: «رابى، ئەم دزانين تو مامؤستايه كى ژ دەڤ خودى
 يى ھاتى، چونكو كەس نە شىت وان نيشانىت تو دكەى بکەت ئەگەر خودى ل گەل
 نە بيت.» ۳ ئينا عيساى بەرسفا وى دا: «ب راستى ب راستى دبىژمە تە: كەس نە شىت
 پاشاتى يا خودى ببينيت ئەگەر جارەكا دى ژ دايبك نە بيت.» ۴ ئينا نيقوديموسى پسيار
 ژى كر: «دى چاوا مرؤڤ ژ دايبك بتەڤە و ئەو يى دناڤ سالادا چۆى؟ ئەرى ما دى چتە د
 زكى داىكا خۇدا و پاشى ژ دايبك بيت؟» ۵ ئينا عيساى بەرسفا وى دا: «ب راستى ب
 راستى دبىژمە تە: كەس نە شىت بچتە پاشاتى يا خودى ئەگەر ژ ناڤى و روحى ژ دايبك
 نە بيت. ۶ ئەوى ژ لەشى دبىت لەشە، و يى ژ روحى دبىت روحە. ۷ قيجا تو نە گوھشە
 ئەگەر ئەز دبىژمە تە هوين پيئتى ھندى نە كو جارەكا دى ژ دايبك ببن قە. ۸ باى كىڤە
 دڤيت دچيت و تە گوھ ل فيتينا وى ھەيە، بەلى تو نزانى ژ كىڤە دئيت و دى كىڤە
 چيت. ھەروەسا يى ژ روحى ژ دايبك ببىت وەسانە.» ۹ ئينا جارەكا دى نيقوديموسى

پسیار کر: «دی چاوا ئەڤ تشته چینییت؟»^{۱۰} ئینا عیساى بهرسفا وی دا: «تو مامۆستای ئیسرائیلی بی و تو قی نزانى؟^{۱۱} ب راستى ب راستى دبیزمه ته ئەم وی دبیزین یا ئەم دزانین، و شه هده کیى ب وی ددهین یا مه دیتی، و دسه ر هندى را هوین شه هده کیى یا مه وه رناگرن.^{۱۲} ئەگەر من بۆ هوه به حسا کاروباریت ئهردى کر بییت و باوه ریی نه ئینن، ئەرى هوین دى چاوا باوه ریی ئینن ئەگەر ئەز بۆ هوه به حسا کاروباریت ئەسمانا بکه م؟^{۱۳} و که سه ک نه چۆیه ئەسمانا ئەگەر ئەو نه بییت یی ژ ئەسمانا هاتى، و ئەو ژى کورپی مروفه ئەوی ل ئەسمانا.^{۱۴} و کا چاوا موسای مار ل بیابانى هلاویست ههروه سا دقیت کورپی مروفه بیته هلاویستن^{۱۵} داکو ژيانا ههروه ر هه بییت بۆ هه ر که سه کیى باوه ریی پی بینیت.^{۱۶} چونکو خودی وه سا چه ژ دونیایى کر کو کورپی خو یی ئیکانه دایى داکو هه چیی باوه ریی پی بینیت هلاک نه بییت، به لی ژيانا ههروه ر بۆ وی بییت.^{۱۷} خودی کورپی خو یی ئیکانه نه هنارتییه دونیایى داکو داد بکه ت، به لی داکو دونیایى پی قورتال بکه ت.^{۱۸} ئەوی باوه ریی پی بینیت نائیته دادگرن، به لی ئەوی باوه ریی پی نه ئینیت بریارا دادگرنی ل سه ر هاته دانى چونکو باوه ریی ب نافی کورپی خودی یی ئیکانه نائییت.^{۱۹} و دادوه رى ئەقه یه: رۆناهی هاته دونیایى، به لی خه لکی چه ژ تارىی کر پتر ژ رۆناهیى، چونکو کاریت وانا دخراب بوون.^{۲۰} آئیجا هه چیی کارى خراب بکه ت که ربا وی ژ رۆناهیى قه دبت و ژبه ر دره قت داکو کریاریت وی دیار نه بن.^{۲۱} به لی ئەوی ب راستیى کار دکه ت دئیته به ر رۆناهیى داکو کاریت وی دیار بن و دیار بیت کو ب خودی ییت هاتینه کرن.»

شه هده کیى یا یوحه نناى بۆ عیساى یا دوماهیى:

^{۲۲} و عیسا و شاگردیى خو پشتی هینگی چۆنه وه لاتى یه هودیى و ل گه ل وانا ئاکنجى بوون و ده ست ب ژیراقرنی کر.^{۲۳} و یوحه نناى ژى ل عین نون ژیراقرن دکر ل نک سالم چونکو ل ویرى ئاڤ مشه بوو و خه لک ده اتن و ده اتنه ژیراقرن.^{۲۴} هینگی

یوحه ننا هیشتا نه هاتبوو زیندان کرن. ^{۲۵} و کیش و فه کیشهك دناقبه را شاگردیت یوحه نناى و جوهیه کی دا پهیدا بوو ل سهر تافیر کرنی ^{۲۶} و چونه دهق یوحه نناى و گوتنی: «ئهی رابی: ئه و زهلامی مه ل گه ل ته دیتی ل پشت رویاری ئوردن، و ئهوی ته شه هده کی بو دای، ئه و ژى ژیراقرنی دکهت و هه می دچنه دهق وی.» ^{۲۷} ئینا یوحه نناى به رسف دا: «کهس نه شیته تشته کی ب دهست خوڤه بینیت ئه گهر ژ ئه سمانا بو نه هاتبیته دانی. ^{۲۸} هوین شه هده کی ددهن کو من گوت: ئه ز نه مه سیحم، به لی ب تنی ئه ز پیشره وی وی مه. ^{۲۹} و هه چیی بویک بو وی بیت، ئه و زاقایه. به لی هه قالی زاقای، ئه وی نیژیکی وی رادوه ستیت و گوھ لی دبیت، ب دهنگی زاقای دلخوش دبیت. و ئه فه دلخوشی یا من ب جه هات. ^{۳۰} و دقیت ئه و زیده بیت و ئه ز کیم بم.»

^{۳۱} ئه وی ژ ئه سمانا بیته - ئه و دسه ر هه مییارا. به لی هه چیی ژ ئه ردی بیت ئه و ژ ئه ردی یه و ئاخفتنیته ئه ردی دکهت. یی ژ ئه سمانا هاتی ب سهر هه مییا که تی یه، ^{۳۲} و ئه و شه هده کی ددهت ب یا دیتی و گوھ لی بووی. و کهس شه هده کی یا وی ناوه رگریته، ^{۳۳} به لی ئه وی شه هده کی یا وی وه ردگریته په سند دکهت کو خودی یی راسته. ^{۳۴} چونکو ئه وی خودی هنارتی ب په یقیته خودی دئاخفتیت، چونکو خودی روحی بی هژمار ددهت. ^{۳۵} فیجا باب چه ژ کورپی دکهت و هه می تشته یی کری یه د دهستی وی دا. ^{۳۶} هه چیی باوه ریی ب کورپی بینیت، ژیا نا هه روه ر بو وی یه، و هه چیی باوه ریی ب کورپی نه ئینت ئه و ژیا نی نابی نیت به لی دی توره بوونا خودی ل سهر مینیت.

پشکا چاری

ژنکا سامری تاما ئاڤا ژیانی دکهت:

۱ و دهمی خودانی زانی کو فهریسییا گوھ لی بوو کو ئه و ژ یوحه ننای پتر شاگردا وهردگرت و پتر ژئی ژیرافکرنی ژئی دکهت ۲ - و هرچه نده عیسای ژیرافکرن نه دکر، به لی شاگردیت وی دکرن - ۳ ئینا ده قه را یه هودی هیلا و قه گه پیا ده قه را جه لیل.

۴ و دفیا ئه و دناڤ ده قه را سامیره را ببوریت. ۵ و گه هشته باژیره کی دگوتنی سوخار، نیژیکی وی ئه ردی بوو ئه وی یه عقوبی داییه کورپی خو یوسقی، ۶ و بیرا یه عقوبی ل ویری بوو. و دهمی عیسا ب ریڤه وهستیای، ل سهر لیڤا بیرئ روینشت، و هینگی دهم ژمیر شه شی بوو ژ روژی. ۷ و ژنکه کا سامیری هات داکو ئاڤی ببهت. ئینا عیسای گوتی: «بی زه حمهت ئاڤی بده من.» ۸ و شاگردیت وی چوبوونه باژیری داکو خوارنه کی بکرن. ۹ ئینا ژنکا سامیری گوتی: «تو جو هیی و ئه ز سامیری مه، تو چاوا ژ من داخواز دکه ی ئاڤی بده مه ته؟» چونکو جو هییا دان و ستاندن ل گه ل خه لکی سامیره نه دکرن.

۱۰ ئینا عیسای به رسقا وی دا: «ئه گه ر ته دانا خودی زانیا و کا کی یه دبیزته ته: «ئاڤی بده من»، تو دا ژئی داخواز که ی و ئه و دا ئاڤا ژیانی ده ته ته.» ۱۱ ئینا ژنکی گوت: «به لی ئه ز خودام، چو ده وولک ل گه ل ته نینن و بیر یا کویره. ئه ری تو دی ئاڤا ژیانی ژ کیری ئینی؟ ۱۲ ئه ری ما تو ژ بابی مه یه عقوبی مه زنتری ئه وی ئه ق بیره بو مه پاش خوڤه هیلا وی و ئه وی و کورپیت وی و که والیت وی ژئی قه خوارین؟» ۱۳ ئینا عیسای گوتی: «مه چیی ژ فی ئاڤی قه خوت دی تیهنی بیته قه، ۱۴ به لی ئه وی ژ وی ئاڤا ئه ز ددهمی قه خوت ئیدی چو جارا تیهنی نابیت، به لی ئه و ئاڤا ئه ز ددهمی دی بته کانیه کا بلقهاڤیژ و ژيانا ههروهه ر ده تی.» ۱۵ ئینا ژنکی گوتی: «ئه ز خودام، ژ فی ئاڤی بده من

داكو تيھنى نہ بم و ئیدی نافه گہرہ فیڙی داکو ئافی ببہم.»^{١٦} ئینا گوتی: «ہہرہ و داخوآزا میڙی خو بکہ و پاشی فہ گہرہ فیڙی.»^{١٧} ئینا بہرسف دا: «من چو میڙ نینن.»
 ئینا گوتی: «تہ راست گوت دەمی تہ گوتی: «من میڙ نینہ.»^{١٨} تہ پیئچ میڙ ہہ بوون، و ئہوی نۆکہ تول گہل دڙی نہ میڙی تہیہ. تہ ئہ فہ راست گوت.»^{١٩} ئینا ژنکی گوت:
 «ئہز خودام، ئہز دبیزم تو پیغہ مبهری. بابکالیٹ مہ ل فی چیای خودی پهرست و ہوین جوہی درشتن کو ئورشہ لیم ب تنی دقیت بنگہمی پهرستن بیت.»^{٢١} ئینا عیسای بہرسفا وی دا: «باوہر بکہ ژنکی، دی ئہو دەم ئیت ہوین بابی نہ ل فی چیای و نہ ل ئورشہ لیم بہرینسن.^{٢٢} ہوین وی تشتی دپہرینسن یی کو ہوین نزانن، بہلی ئہم وی دپہرینسن یی دزانن، چونکو قورتالبوون ژ دەف جوہییانہ.^{٢٣} و دی دەمک ئیتن، و ئہو ب خو فی گاھییہ، دەمی پهرستکاریٹ راست بابی ب روح و راستیی دپہرینسن، چونکو باب ل پهرستکاریٹ ہوسا دگہریت.^{٢٤} خودی روحہ، و ل سہر پهرستکاریٹ وی ئہوہ ب روح و راستیی بہرینسن.»^{٢٥} ئینا ژنکی گوتی: «ئہز دزانم یی روونکری ئہوی دبیزنی مہسیح دی ئیتن، و کہنگی ہات دی بو مہ ہمی تشتی دیار کہت.»^{٢٦} بہرسفا وی دا:
 «ئہز ب خو ئہوم، ئہ فہیہ ل گہل تہ دناخفیت.»

^{٢٧} و ہینگی شاگرد گہشتن و گوہشین دەمی دیتن یی ل گہل ژنکہ کی دناخفیت. و دسہر ہندی را کہس ژ وان نہ گوت: «تہ چ دقیتن؟» یان «تو بوچی ل گہل وی دناخفی؟»^{٢٨} ئینا ژنکی جہرکی خو ہیلا و فہ گہرہ پیا باژیڙی و گوتہ خہلکی:^{٢٩} «وہرن، بہری خو بدہنی زہ لامہ کی ئہوا من کری ہمی بو من دیار کر. چیدبیت ئہو مہسیح بیت؟»^{٣٠} ئینا خہلکی سوخار دہرکہفتن و چونہ دەف.

^{٣١} و د وی دەمی دا شاگردا دگوتی و ژئی فہ نہ دبوون: «ئہی رابی بخو!»^{٣٢} ئینا بہرسفا وان دا: «من خوآرنہ کا ہمی ئہز دخوم ہوین نزانن کا چی یہ!»^{٣٣} ئینا شاگردا گوتہ ئیکودوو: «ئہری کہسہ کی تشتہک بو ئینایہ دا بخوت؟»^{٣٤} ئینا عیسای گوتہ وان:
 «خوارنا من ئہوہ کو ئہز ب فیانا وی بکہم یی ئہز ہنارتیم و کاری وی ب جہ بینم.»

٢٥ ما هوین نابیژن: «پشتی چار هه یفا دی ده می دورینی ئیت؟ به لی ئەز دبیزمه هه وه: هوین باش به ری خو بدنه زه قییا - ییت گه هشتین و ده می دورینا وان یی هاتی! ٢٦ و پالی دورینی کری یا خو و هردگریت و فیقی بو ژيانا هه روهه ر کوم دکهت، داکو جوتیار و پالی دورینی پیکفه دلخوش بن. ٢٧ د قی چه ندی دا راستی یا قی گوتنی دیار دبت: «ئیک دچینیت و یی دی دوریت.» ٢٨ من هوین هنارتن داکو هوین وی بدورین یا کو هوین پیقه نه وه ستیانین. هنده کیت دی ییت وه ستیانین، و هوین به ری وه ستیانان وان دچنن.» ٢٩ ئینا گه له کا ژ خه لکی سامیره ژبه ر ئاخفتنا ژنکی باوه ری پی ئینا ئەوا دگوت: «هه چی یا من کری بو من ئاشکرا کر.» ٤٠ ده می سامری هاتنه نک داخواز ژی کرن ل ده ق وان بمینیت، و دوو روژا ل ده ق وان ما. ٤١ و ژبه ر ئاخفتنا وی ژمارا ئەو ییت باوه ری پی ئینان گه له ک زیده بوو ٤٢ و گوتنه ژنکی: «نه هه ر ژبه ر ئاخفتنا ته ئەم باوه ریی دئینین، به لی چونکو مه ب گوه ییت خو گو ه لی بوو و مه زانی ئەو ب راستی قورتالکه ری دونیاییه.»

ساخکرنا کورئ نا فمالی پاشای:

٤٣ و پشتی هه ردوو روژا ل سوخار ب دوماهی هاتین عیسی ب جه هیلا و چو ده قه را جه لیل، ٤٤ چونکو ئەوی ب خو گوتبوو کو پیغه مبه را دنا ق گه لی خودا روومه ت نینه. ٤٥ و ده می گه هشتی به جه لیل خه لکی وی پیشه وازی لی کر. ئەوان هه چی یا وی ل ئورشه لیم کری دیتبوو ل ده می جه ژنا ده رباربوونی چونکو ئەو ژی چۆبوونه جه ژنی. ٤٦ و عیسا گه هشته قانا ل جه لیل، ئەو جه ی ئا ق لی کری به مه ی. و ل که فه رناحوم زه لامه ک هه بوو نا فمالی پاشای بوو. کورپه کی نه خوش هه بوو ٤٧ و ده می گو ه لی بووی کو عیسی ده قه را به هودی ب جه هیلا و هاته جه لیل چو ده ق و داخواز ژی کر کو بیته که فه رناحوم داکو کورئ وی یی ل به ر ده راقی مرنی ساخ بکه ت. ٤٨ ئینا عیسی گوت: «هوین باوه ریی نائینن هه تا هوین نیشانییت سه یر نه بینن.» ٤٩ ئینا زه لامی هیقی ژی

کرن و گوټ: «ئەز خولام، ل گەل من وەرە ژ بەری کورپى من بمرت!» ئینا عیسای بەرسفا وی دا: «هەرە، کورپى ته یى ساخە.» ئینا زەلامى باوهرى ب وی په یفا عیسای گوټیى ئینا و چۆ. ^۱ دەمى ئەو ب رى دچۆ ھندەك کویلیت وی گەهشتنى و مزگینی دانى کو کورپى وی یى ساخە. ^۲ ئینا پسپارا وان کر: «چ دەم بوو ساخ بووی؟» ئەوان بەرسف دا: «دوھى ئیقارى دەمژمیڤر حەفت تاي لى نەما.» ^۳ بابى وی زانى ئەو دەم بوو عیسای گوټیى: «کورپى ته یى ساخە.» ئینا ئەوی و خەلکى مالا وی ھەمییا باوهرى پى ئینا. ^۴ ئەفە نیشانا سەیر یا دووی بوو عیسای کرى پشتی دەرکەفتنا وی ژ یەھودیى بو جەلیل.

۵

پشکا پینجى

عیسا ل کانیا بیټ حەسدا مروټه کی ساخ دکەت:

^۱ و پشتی ھینگی ل جەژنەکا جوھییا عیسا بەرەف ئورشەلیمی سەرکەفت. ^۲ و ل نیزیکی دەرگەھى پەزى ل ئورشەلیمی کانیهك ھەبوو ب عبرى دگوتنى بیټ حەسدا ل رەخ و دوریت وی پینچ ھۆل ھەبوون. ^۳ گەلەك نەخوشیت کۆرە و سەقەت و شل خۆل وان ھۆلا دريژ کربوون، ل ھىقى یا لقلاندنا ئافى بوون. ^۴ چونکو فریشتەك دەت دناڤ بەرا دەمەکی و دەمەکی دا ئاڤا برکی دلقلاند، و ئەڤى بەراھى یا ھەمییا دچۆ د برکی دا، دا ساخ بیټ ژ ھەر ئیشەکا لى. ^۵ و ل نك برکی مروټەك ھەبوو بەرى سیھ و ھەشت سالا نەساخ ببوو. ^۶ عیسای ئەو دیت یى دريژ کرى یە و زانى کو ئەفە دەمەکی دريژە ئەو د فى کاودانى دا. ئینا ژى پرسى: «تە دڤیت تو ساخ ببى؟» نەخوشى بەرسف دا: «ئەز خولام، من کەس نینە من بەاڤیتە د برکی دا دەمى ئەو دلقلت و چەند جارا من بزاقا

کری بچمه د برکی دا بهلی هنده کیّت دی به راهیکا من دچونه تیدا. ^۸ عیسیای گوته وی: «رابه و گلدکا خو راکه.» ^۹ و هر د گاڤی دا نه و زه لام ساخ بوو و گلدکا خو هه لگرت و چو. و نه و روژ شه مبی بوو.

^{۱۰} جوهییا گوته وی زه لامی ساخ بووی: «نه فرؤ شه مبی یه. چینابت بو ته تو گلدکا خو راکه ی.» ^{۱۱} به رسقا وان دا: «نه و زه لامی نه ز ساخ کریم گوته من: گلدکا خو هه لگره و هه ره.» ^{۱۲} ژی پرسین: «نه و کی یه گوتی یه ته گلدکا خو هه لگره و هه ره؟» ^{۱۳} نه و نه خو شوی ساخ بووی نه دزانی نه و کی یه، چونکو عیسا ژ وی ری چوبوو، و گه له ک مروؤل وی ری بوون. ^{۱۴} پشتی هینگی عیسیای نه و ل په رستگه هی دیت و گوته وی: «نه فه تو زقری ساخلم نه زقریه گوننه هی نه گه ر دی خرابتر ب سه ری ته نیّت.» ^{۱۵} نه و زه لام چو دا بیژته جوهییا کو عیسیای نه وی ساخ کری. ^{۱۶} قیجا، چونکو عیسیای نه ف کاره د روژا شه مبی دا دکر جوهی رابوون کاودانی وی نه خو ش کرن و لی دگه ریان دا بکوژن. ^{۱۷} به لی عیسیای گوته وان: «تا نوکه بابی من یی کار دکه ت. و نه ز ژی یی کار دکه م.» ^{۱۸} ژ بهر فی چهندی بزاڤا جوهییا پتر لی هات بو کوشتنا عیسیای، چونکو وی نه ده ستوری روژا شه مبی شکاند و بهس، به لکو وی دگوت ژی کو خودی بابی وی یه، و خو ئینا ریزا خودی.

دهسته لاتداری یا کورپی مروؤف:

^{۱۹} عیسیای گوته وان: «ب راستی ب راستی دبیزمه هه وه کورپ نه شیّت چو تشتا ژ نک خو بکته، به لی وی دکه ت نه و دبینت باب دکه ت. هه ر تشته کی باب بکته، کورپی دکه ت. ^{۲۰} چونکو باب چه ژ کورپی دکه ت، و هه می کاریت خو نیشا وی دده ت، و دی کاریت ژ فی مه زنتر نیشا ده ت، دا هوین عه جیب گرتی بن. ^{۲۱} هه روه کو باب مرییا رادکه ته فه و ساخ دکه ت، هه روه سا کورپی دی وی ساخ که ت یی وی بقیّت. ^{۲۲} و باب دادوه ری یا که سی ناکه ت، به لی هه می دهسته لاتا دادکرنی یا دایه کورپی ^{۲۳} داکو هه می

دکن کو ئهوی ئهزی هنارتیم. ^{٣٧} و ئهو بابی ئهز هنارتیم ئهو ب خو ژی بو من شهده کیی ددهت. و ههوه چو جارا گوھ ل دهنگی وی نه بوویه، و ههوه ویئی وی ژی نه دیتییه، ^{٣٨} و په یفا وی جه د دلیت ههوه دا نینه چونکو هوین باوه ریی ب وی نائینن ئهوی وی هنارتی. ^{٣٩} هوین په رتوکییت پیروز ب هیری دخوینن چونکو هوین ل وی باوه ریی نه کو ئهوی دی ههوه به نه ژيانا ههروهه. ئهو په رتوک ژی بو من شهده کیی ددهن. ^{٤٠} و هیشتا ههوه نه قییت بیته نک من دا ههوه ژيان ههبت. ^{٤١} ئهز مه زناهیی ژ مروفا ناوه رگرم، ^{٤٢} به لی ئهز ههوه دنیا سم، و ئهز دزانم قیانا خودی د دلیت ههوه دا نینه. ^{٤٣} ئهز ب ناخی بابی خو هاتم، ههوه پیشه وازی یا من نه کر، به لی ئه گه ر ئیک ب ناخی خو هات هوین پیشه وازی یا وی دکن. ^{٤٤} و دی چاوا باوه ریی ب من ئینن و هوین مه زناهیی ژ ئیکودوو وهر دگرن، به لی ئهو مه زناهیی یا خودی ته علا ددهت ناخوازن؟ ^{٤٥} به لی هزر نه کهن ئهز دی ههوه ل دهف بابی تاوانبار که م، چونکو یی ههوی ههوه تاوانبار بکهت ئهوی ژی موسایه ئهقی ههوه هیقییت خو داناینه سهر. ^{٤٦} ئه گه ر ههوه باوه ر ژ موسای کربا، دا هوین باوه ریی ژ من ژی کهن، چونکو وی یا ل سهر من نقیسیای. ^{٤٧} قیجا ئه گه ر ههوه باوه ری ب وی نه ئییت ئهفا موسای نقیسیای پا دی چاوا باوه ریی ب په یقییت من ئینن؟»

٦

پشکا شه شی

عیسا خواری ددهته پینج هزارا:

پشتی وی چهندی عیسا ژ ده ریچا جه لیل دهرباز بوو، ئانکو ده ریچا ته به رییه، بو رهخی به رامبه ر. ^١ و گه له ک ب دویف که تن پشتی نیشانییت ساخرنا وی بو نه ساخا

دیتین. ^۲ و عیسا و شاگردیت خو ب سهرکهفتنه چپای و روینشتن. ^۳ و جهژنا دهر بازبونئی یا جوهییا نیژیک بوو. ^۴ و دهمی عیسا سح کریی کومه کا مروقا یا بهره ق و یقه دئیت، گوته فیلیپسی: «ئهم ژ کریی نانی بکپین دا ئه قییت هه بخون.» ^۵ و ئه قه گوئی دا تاقی بکته، چونکو عیسا دزانی کا دی چ کته. ^۶ فیلیپسی بهرسقا وی دا: «هه تا ئه گه ر ئه م بهایی دوو سه د دینارا نانی بکپین تیرا ناکه ت کو هر ئیکی پرته کا بچویک ژ ی بگه هتی!» ^۷ «ئینا ئه ندر اوسی برایی شه معون په تروسی و ئه و ژ ی ئیکه ژ شاگردا گوئی: ^۸ «کورکه کی ل قیری هه ی پیچ نانیت جه هی و دوو ماسییت بچویک بییت ل گه ل، به لی ما ئه قه چی یه بو وه کو قی کوما مه زن؟» ^۹ عیسا گوئی: «بلا رویننه خوار!» و گه له ک که سکا تی ل ویی بوو. ئینا زه لام روینشتن، و ژمارا وان نیژیکی پیچ هزارا بوون. ^{۱۰} عیسا نان هه لگرتن و سوپاسی کر، پاشی دابه ش کرن ل سهر روینشتیا هندی وان قیای و هه روه سا ل هه ردوو ماسییا ژ ی کر. ^{۱۱} دهمی تیر بووین، گوته شاگردیت خو: «ئو پرتیت نانی ئه وییت ماین خرغه که ن دا چو به رزه نه بیت.» ^{۱۲} «ئینا خرغه کرن، و دوازه سه لکییت پرتیت نانی خرغه کرن ئه وییت ژ بهر وان قه ماین ژ هر پیچ نانیت جه هی. ^{۱۳} و دهمی خه لکی ئه و نیشانا عیسا کری دیتن، گوئن: «راسته، ئه قه یه ئه و پیغه مبه ر ئه ویی دی ئیته دونیایی.» ^{۱۴} عیسا زانی کو چو نه مایه دی وی ب خورتی که نه پاشا، ئینا ب تنی قه گه رپا چپای.

عیسا ل سهر ئافی ب ری قه دچیت:

^{۱۵} دهمی بوو شه ق شاگردیت وی هاتنه خواری و چونه دهریاچی ^{۱۶} و ل قاییکه کی سیار بوون و چونه که فه رناحوم ل ره خی به رامبه ری دهریاچی. و تاری بوو و عیسا هیشتا نه گه هشتبوو وان. ^{۱۷} و ره شه بایه کی ب هیژ هات و پیل رابوون. ^{۱۸} دهمی شاگردا نیژیکی چار- پیچ هزار گا فا باسک لی داین، دیت عیسا یی نیژیکی قاییکی دبیت ل سهر ئافی ب ری قه دچیت، ترسیان. ^{۱۹} «ئینا گوته وان: «ئه ز ئه وم، نه ترسن.» ^{۲۰} هییش داخواز ژ ی نه کری کو ل قاییکی سیار بیت، هه تا قاییک گه هشتی یه جهی وان قیای.

نانی ژیانی:

۲۲ و ل روژا پاشتر ئه و کۆمیت ل ره خێ به رامبه ری ده ریاجی ماین ژ بو وان یه عیان بوو کو قاییکه ب تنی ل ویژی هه بوو و شاگرد ب تنی لی سیار ببوون و چۆبوون و عیسا دگهل وان ل قاییکی سیار نه ببوو. ۲۳ پاشی هنده ک قاییکی دی ژ ته به ریی هاتن و نیژیکی وی جهی ئه وی نان لی خوارین راهه ستیان پشتی خودانی سوپاس کری. ۲۴ و ده می کۆمی عیسا و شاگردیت وی ل ویژی نه دیتن ل وان قاییکا سیار بوون و هاتنه که فه رناحوم ل عیسا دگه ریان. ۲۵ ده می ل ره خێ به رامبه ری ده ریاجی دیتن، گۆتنی: «رابی، تو که نگی گه هشتی یه فیژی؟» ۲۶ عیسا به رسفا وان دا: «ب راستی ب راستی ئه ز دبیژمه هه وه: هوین ل من دگه ریین نه ژ بهر کو هه وه نیشان دیتن به لی چونکو هه وه خوار و هوین تییر بوون ژ وان نانا. ۲۷ ل دویف خوارنا به فنت نه چن، به لی ل دویف خوارنا دمینت و ژیان ههروهه ر دده ت هه رن، ئه وا کورپی مروژ دی دده ته هه وه، چونکو خودی یی باب موهرا خو یا دانایه سه ر کورپی.» ۲۸ پسار ژی کرن: «ئه و چی کریارن خودی ژ مه دقیت بکه ین؟» ۲۹ عیسا به رسف دا: «ئه و کاری خودی دقیت هوین بکه ن ئه وه کو هوین باوه ریی ب وی بینن ئه وی وی هنارتی.» ۳۰ فیجا گۆتنی: «ئه و چ نیشانه تو بکه ی دا ببینن و باوه ریی ب ته بینن؟ تو دشیی چ بکه ی؟» ۳۱ بابیت مه گه زول به ریی خوارن ههروهه کو د په رتوکی دا هاتی:

ژ ئه سمانا نان دانی دا بخۆن! ^b

۳۲ عیسا به رسفا وان دا: «ب راستی ب راستی ئه ز دبیژمه هه وه: موسای نان ژ ئه سمانی نه دا هه وه، به لی بابی منه ئه وی نانی ئه سمانی یی دروست دده ته هه وه. ۳۳ چونکو نانی خودی ئه وه یی ژ ئه سمانی دئیتته خوار و ژیان دده ته دونیایی.» ۳۴ گۆتنه وی: «ئه ی خودان، ل هه می ده ما فی نانی بده مه.» ۳۵ عیسا به رسفا وان دا:

﴿زه بور ۲۴: ۷۸﴾ ^b

«ئەزم نانی ژیانۆ. ئەوی پێش من قە بیټ برسی نابیت، و ئەوی باوەریی ب من بینیت چو جارا تیھنی نابیت. ^{٣٦} بەلی من گۆتە ھەو، ھەو ھەز دیتم و ھوین باوەریی نائینن. ^{٣٧} چ کەسی بابی دایە من دی بو من ئیټ، و ئەوی بیټە دەق من ئەز وی چو جارا ناھاڤیژمە ژ دەرقە ^{٣٨} چونکو ئەز ژ ئەسمانی ھاتمە خواری، نە دا ئەز ڤیانا خو تەمام کەم، بەلی ڤیانا وی ئەوی ئەز ھنارتیم. ^{٣٩} و ڤیانا وی ئەو کە ئەز نە ھیلیم ئەو کە سیټ داینە من ببریین، بەلی ئەز وانا ل رۆژا دوماھیکۆ ژ مرنۆ راکەم. ^{٤٠} چونکو ڤیانا بابی من ئەو ھەر کەسی کورپی ببینیت و باوەریی پۆ بینیت دی ژیانۆ ھەر ھەر بو وی بیت، و ئەز دی وی ل رۆژا دوماھیکۆ ژ مرنۆ راکەم.»

^{٤١} و جوھیا نە رازیبوونا خو ل سەر عیسای دیار کر چونکو گۆت: «ئەزم ئەو نانی ژ ئەسمانی ھاتی یە خوار.» ^{٤٢} و گۆتن: «ئەری ئەقە نە عیسای کورپی یوسقی یە، ئەوی ئەم دایک و بابیټ وی دنیا سین، ئەو چاوا دبێژیت: ئەز ژ ئەسمانی ھاتمە خواری!»

^{٤٣} عیسای بەرسقا وان دا: «دناڤ بەرا خودا پتە پتە نە کەن! ^{٤٤} کەس نە شیټ بیټە دەق من ئەگەر بابی ئەز ھنارتیم وی رانە کیشت. و ئەز دی وی ل رۆژا دوماھیکۆ ژ مرنۆ راکەم. ^{٤٥} د پەرتوکیټ پیغە مەرادا یا ھاتی:

دی ھەمی ژ خودی ڤیرین ^{٤٦}

و ھەر کەسەکی گۆھ بدەتە بابی و ژ وی ڤیربیت دئیټە دەق من. ^{٤٦} و رامانا قی نە ئەو کە ئیکی باب یی دیتی: کەسی نە دیتی یە ب تنی ئەو نە بیت ئەوی ژ خودی، ئەوی ب تنی بابی دیتی. ^{٤٧} ئەز ب راستی ب راستی دبێژم ھەو: ئەوی باوەریی ب من بینیت دی ژیانۆ ھەر ھەر بو وی بیت. ^{٤٨} ئەزم نانی ژیانۆ. ^{٤٩} بابیټ ھەو گەزول بەرپی خوارن و پاشی مرن. ^{٥٠} بەلی ئەھا ئەقە ل ڤیری یە نانی ژ ئەسمانی ھاتی یە خوار دا مروڤ ژی بخۆت و نە مریت. ^{٥١} ئەزم نانی ژیانۆ ئەوی ژ ئەسمانی ھاتی یە خوار. ئەگەر ئیکی ژ قی نانی خوار دی ھەتا ھەتایی ژیت، و نانی ئەز پێشکیش دکەم ئەو لەشی منە، ئەز گوری

^{٤٦} ئەشعیا ١٣: ٥٤

دکه م داگو دنیا بڑیت.»

^{٥٢} و قی ئاخفتنی کیشه کا توند دناڤ بهرا جو هیادا چیکر و پسیار کرن: «ئەڤه چاوا دشیئت له شیء خو بدته مه ئەم بخوین؟» ^{٥٣} عیسیای بهرسفا وان دا: «ب راستی ب راستی ئەز دبیزمه هه وه: ئەگەر هوین له شیء کورپی مروڤ نه خون و خوینا وی نهڤه خون هه وه چو ژیان دناڤ خودا نابیت. ^{٥٤} هه چیی له شیء من بخوت و خوینا من ڤه خوت، دی ژيانا ههروهه ر بو وی بیت و ئەز دی وی ل روژا دوماهیکی ژ مرنی راکه م. ^{٥٥} چونکو له شیء من خوارنا دروسته، و خوینا من ڤه خوارنا دروسته، ^{٥٦} و هه ره که سی له شیء من بخوت و خوینا من ڤه خوت دی د من دا مینیت و ئەز د وی دا. ^{٥٧} و ههروهه کو ئەز ب بابی ساخ ئەوی ئەز قری کریم دژیم، ههروهه سا هه ره که سی من بخوت دی ب من ژیت. ^{٥٨} ئەڤه یه ئەو نانی ژ ئەسمانی هاتی یه خوار، و ئەو نه وه کو گه زویه ئەوا بابیت هه وه خواری و پاشی مرین، به لی هه ره که سی ژ قی نانی بخوت دی هه تا هه تایی ژیت.» ^{٥٩} ئەڤه هه می عیسیای ل کنیشتی گوت ده می ئەوی ل که ڤه رناحومی فیکر کن دکر.

گه له ک ژ شاگردا عیسیای دهین:

^{٦٠} و ده می گه له کا ژ شاگردی و وی گو له لی بووین گوتن: «ئەڤه په یڤه چه ندا ب زه حمه ته! کی دشیئت گو هی خو بدته تی؟» ^{٦١} و عیسیای زانی کو شاگردی و ی پته پتی ل سه ر قی چه ندی دکن، پسیارا وان کر: «ئەری ئەڤه چه ندیه گومانی دئیخته دلی هه وه؟ ^{٦٢} پا دی چاوا بیت ئەگەر هه وه کورپی مروڤ دیت یی ب سه ر دکه ڤیته وی جهی ئەوی ئەو ژ که ڤندا لی؟ ^{٦٣} روح ژیانی دده ت، به لی له ش چو مفای ناده ت. ئەو ئاخفتنا ئەز پی ئاخفتیم بو هه وه ئەوه روح و ژیان. ^{٦٤} به لی هنده ک ژ هه وه باوه ریی نائین!» چونکو عیسیای ژ ده ستپیکی دزانی ئەو کینه باوه ریی پی نائین، و ئەو کی یه دی بیبه ختی لی که ت. ^{٦٥} پاشی گوت: «ژ بهر وی چه ندی من گوت هه وه: که سه ک نه شیئت بیته دهڤ من ئەگەر باب وی چه ندی نه ده تی.» ^{٦٦} ژ وی ده می گه له ک شاگردا ئەو هیلا، و

ژى ښه قه تيان. ^{۶۷} و گوتته هر دوازده شاگردا: «بهلكو هه وه ژى دقيت هوين وهكو وان بچن.» ^{۶۸} شه معون په تروسي به رسفا وي دا: «دئ چينه ده څكئ، ئه ي خودان؟ ئاخفتنا ژيانا هه روهه ر يا ل ده څته، ^{۶۹} و مه باوه رى ب ته ئينا و زانى كو تو پيرؤزئ خودئ يئ!» ^{۷۰} عيساي گوت: «ما نه من هوين هر دوازده ژيگرتن! و ل گه ل وئ چه ندئ ئيك ژ هه وه ئبليس ه.» ^{۷۱} مه به ستا وي يه هودايئ كورئ شه معونئ ئه سخه ريوتى بوو، چونكو ئه و ژ وان دوازا بوو، و ئه وه يئ وي بده ته ده ست.

۷

پشكا هه فتئ

عيسا و برايئت خو:

^۱ پشتي هينگئ عيساي ده ست ب هاتن و چؤنئ ل ده څه را جه ليل كر، خو دا پاش ژ هاتن و چؤنئ ل ده څه را يه هودايئ چونكو جوهييا بزاقا كوشتنا وي دكر. ^۲ و ده مي جه ژنا كه پره شينا يا جوهييا نيزيك بووي ^۳ برايئت وي گوته وي: «څئ ده څه رئ بهياله و هه پره يه هودايئ دا شاگردئ ته ژى ئه و كارئ تو دكه ي ببينن! ئه وي نافوده نكي دقيت ل به رزه يئ كار ناكه ت، و ئه گه ر تو څان كريا را دكه ي خو بو دونيايئ ديار كه.» ^۴ برايئت وي ژى باوه رى پئ نه بوو. ^۵ عيساي به رسفا وان دا: «هيشتا ده مي من نه هاتئ يه به لي ده مي هه وه هه رده م يئ د جه ي خودايه. ^۶ دونيا نه شئت كه ربئت خو ژ هه وه څه كه ت، به لي ئه و كه ربئت خو ژ من څه دكه ت، چونكو ئه ز شه هده كيئ ل سه ر وئ دده م كو كارئ وئ دخرابن. ^۷ هوين سه ركه څنه جه ژئئ، به لي ئه ز نوكه سه رناكه څمه څئ جه ژئئ چونكو ده مي من هيشتا نه هاتئ يه.» ^۸ ئه څه گوته وان و ل جه ليل ما.

عیسا ب ئاشکرای فیڤرکرنی د پهرستگه هی دا دکهت:

^۱ و پشتی برایت وی چۆینه جه ژنی ئەو ژنی چۆ ههروه کو فه شارتی، نه ئاشکرا. ^{۱۱} جه ژنی جوهی ل وی دگه پیان و پسیار دکرن: «کا ئەو زه لام؟» ^{۱۲} و گه له ک پست پست ل ناڤه را جه ماوه ری هاتنه کرن دهرباره ی وی، هنده کا ژ وانا دگۆتن: «ئەو یی باشه» و هنده کیت دی دگۆتن: «نه! ئەو ملله تی ب سهر دا دبهت.» ^{۱۳} به لی کەس ژ وان نه دویرییا ب ئاشکرای به حسا وی بکهت ژ ترسا جوهییا دا.

^{۱۴} ده می جه ژن نیقی بووی، عیسا سه رکه فته پهرستگه هی و ده ست ب فیڤرکرا خه لکی کر. ^{۱۵} جوهی مهنده هۆش بوون و پسیار کرن: «چاوا ئەو ناڤه روکی پهرتوکی پیرۆز دزانیت و ئەو نه هاتی یه فیڤرکرن؟» ^{۱۶} عیسا ی به رسقا وان دا: «فیڤرکرا من نه ژ نک منه، به لی ژ نک وی یه ئەوی ئەز هنارتیم. ^{۱۷} و هه ر که سی دقیت ب قیانا خودی بکهت دی زانیت کا فیڤرکرا من ژ نک خودی یه، یان ئەز ژ نک خو دناخقم. ^{۱۸} هه ر که سی ژ نک خو باخفیت مه زناهیی بو خو داخواز دکهت، به لی ئەوی داخواری یا مه زناهیی بو وی بکهت ئەوی ئەو هنارتی ئەو یی راسته چو چه وتی د وی دا نینن. ^{۱۹} ما موسای ده ستور نه دا بوو هه وه؟ به لی کەس ژ هه وه کار ب ده ستوری ناکهت! بوچی هوین بزاقا کوشتنا من دکه ن؟» ^{۲۰} هه مییا به رسقا وی دا: «جننه کی د ته دا! کی دقیت ته بکوژیت؟» ^{۲۱} عیسا ی گۆت: «من کاره کی ب تنی کر هوین هه می مهنده هۆش بوون. ^{۲۲} موسای هوین ب سننه ت کرنی فه رمان کربوون، و راما نا قی چهندی نه ئەوه کو سننه ت کرن بو موسای دزقریت، به لی بو بابکا لکا. ژ به ر هندی هوین مروفا ب خو روژا شه مبیی ژنی سننه ت که ن. ^{۲۳} ئەگه ر هوین روژا شه مبیی خه لکی سننه ت دکه ن دا هوین ده ستوری موسای نه شکینن، ئەری هوین دی ل سهر من توره بن چونکو من مروقه ک ب ته مامی ل روژا شه مبیی ساخ کر؟ ^{۲۴} ل دویف تشتی دیار دادکرنی نه که ن، به لی دادکرنه کا راست بکه ن.»

^{۲۵} وی ده می هنده کا ژ خه لکی ئورشه لیمی گۆتن: «ئەری ما ئەفه ئەو نینه ئەوی

دقیان بکوژن؟^{۲۶} ئەها ئەو یی ب ئاشکراییی دئاخفیت و کەس ری لی ناگریت. تو بیژی سەرۆکییت مه پشت راست بووینه کو ئەو ب راستی مه سیحه؟^{۲۷} بەلی ئەقی ئەم بنیاتی وی نیاسین، و دەمی مه سیح دئیت کەس نزانیت دی ژ کیفه ئیت.»^{۲۸} عیسیای دەنگی خو بلند کر و ئەو یی فییرکرنی دکەت د پەرستگه هی فە و گۆت: «هوین من دنیاسن و هوین دزانن ئەز ژ کیری مه. و ئەز ژ نک خو نه هاتیمه بەلی ئەوی ئەز هنارتیم ئەو یی راسته و هوین وی نانیاسن،^{۲۹} بەلی ئەز وی دنیاسم، چونکو ئەز ژ وی مه و ئەوی ئەز یی هنارتیم.»^{۳۰} جوهییا بزاڤ کر کو وی دەسته سەر کەن، بەلی کەسه کی دەستی خو دریژ نه کری، چونکو هیشتا دەمی وی نه هاتبوو.^{۳۱} بەلی گەله کا ژ جه ماوهری باوهری پی ئینا و گۆتن: «ئەری تو بیژی دەمی مه سیح دئیت دی پتر نیشانا کەت ژ ئەویت ئەف زهلامه دکەت؟»^{۳۲} فەریسییا گوھ ل پست پستا جه ماوهری بوو ئەوا ل سەر وی دهاته کرن. فیجا وان و سەرۆکییت قەشا هندەک زیره فان هنارتن دا وی بگرن.^{۳۳} عیسیای گۆته وان: «ئەز دی دەمه کی کیم مینمه دگەل هه وه، پاشی دی زقرمه نک ئەوی ئەز هنارتیم.^{۳۴} هینگی هوین دی ل من گەرین بەلی هوین من نابینن، و هوین نه شین بینه جهی ئەز لی.»^{۳۵} جوهییا پسار ژ ئیکودوو کرن: «وی ل به ره کیفه بجیت کو ئەم نه بینن؟ ئەری دی چیتە باژیرییت یونانیا ئەویت جوهی لی به لاقه بووین و یونانیا فییرکەت؟^{۳۶} و رامانا ئاخفتنا وی چی یه دەمی گۆتی: هوین دی داخوازا من کەن و هوین من نابینن، و هوین نه شین بینه جهی ئەز لی؟»

^{۳۷} ل رۆژا دوماهیی ژ جه ژنی و ئەو مه زنتین رۆژییت وی یه، عیسا راوه ستیا و ب هەمی دەنگی خو گۆت: «ئەگەر ئیک تیهنی بوو بلا بیته نک من و فەخۆت،^{۳۸} ههروه کو پهرتوکی گۆتی، هەر کەسی باوهری ب من بینت دی رویبارییت ئاڤا ژیانی ژناڤ هنافییت وی هورن.»^{۳۹} عیسیای ئەف چهنده ل سەر وی روحی گۆت ئەوا ئەویت باوهری پی ئینای دا وەرگرن، و روح هیشتا نه دابوو چونکو عیسا نه هاتبوو مه زنکرن.

^{۴۰} دەمی ئاماده بوویا ئەف ئاخفتنه گوھ لی بووی هندەکا ژ وانا گۆت: «راست ئەفە ئەو

پیغه مبه ره. ^{۴۱} «و هنده کیت دی گوتن: «ئه فیه مه سیحه» بهلی هنده کا ژ وانا گوت: «ئه ری مه سیح دی ژ جه لیل ده رکه قیت؟ ^{۴۲} ئه ری ما په رتوکی نه گوتی په مه سیح دی ژ دوینده هی داوودی ئیت، و ژ گوندی بیت له حم ئه وی داوود لی؟» ^{۴۳} وه سا ژ بهر وی، جوداهی یا بوچوونا ل نا ف به را جه ماوهری دا چی بوو. ^{۴۴} و هنده ک ژ وانا دقیا ئه وی بگرن، بهلی که سه کی دهستی خو دریز نه کری.

^{۴۵} و زیره قانیت په رستگه هی زقرینه نک فهریسیا و سه روکیت قه شا، پسیارا وان کر: «هوه ژ بهر چ ئه و نه ئینا؟» ^{۴۶} به رسفا وان دا: «چو مرؤف وه کو فی زه لامی نه ئاخفتینه.» ^{۴۷} فهریسیا لی فه گیرا: «ئه ری هوین ژ بی سهردا چوینه؟ ^{۴۸} ئه ری هوه دیت ئیک ژ سه روکا یان ژ فهریسیا باوهری پی ئینای؟ ^{۴۹} بهلی خه لکی ده ستوری نزانن، دنه فرهت کرینه.» ^{۵۰} بهلی ئیک ژ وان، ئه وی به ری هاتی په نک عیسی کو نیقودیموس بوو ^{۵۱} گوته وان: «ئه ری ده ستوری مه ری ددهت ئیکی داد که ن بی کو ل پیشی گوه بده نه به رگیری یا وی؟» ^{۵۲} ئه و به رسفا وی دا: «ئه ری تو ژی ژ جه لیلی؟ په رتوکی بخوینه و ببینه: نابت پیغه مبه ر ژ جه لیل رابن!» ^{۵۳} پاشی هر ئیک چو مالا خو.

۸

پشکا هه شتی

سه رهاتی یا ژنکا دامانیس:

^۱ بهلی عیسا چو چیایی زهیتونی. ^۲ و ل ده می ئه لندی زقری په رستگه هی، و گه له ک جه ماوهر ل دور خر بوو، و روینشت و ئه و فیردکرن. ^۳ و ماموستاییت ده ستوری و فهریسیا ژنکه ک ب دامانیسیی گرتبوو ئینا نک و ل نیفا وان راوه ستاند ^۴ و گوتنه وی: «ماموستا، ئه ف ژنکه دبه ر می رکه کی را رازای یا هاتی په گرتن. ^۵ و موسای د ده ستوری دا

فەرمان یا ل مه کری ئەف ژنکیت قان کارا دکهن ب بەرده بارانکرنی بینه کوشتن. تو چ دبیزئی؟»^۱ ئەف پسیاره ژئی کر دا وی تهنگاڤ بکهن و هیجه تهکی پەیدا کهن وی پی تاوانبار بکهن. بەلی وی خو چه ماند و ب تبلا خو ل سەر ئەردی دنقیسی. ^۷ بەلی وان هەر پسیار ژئی کره فه، قیجا خو راست کر و گۆته وان: «ئەو کەسی دناڤ هه وه دا یی بی گوننه بت، بلال بەراهیی بەره کی دانتی.»^۸ جاره کا دی خو چه ماند و ل سەر ئەردی دنقیسی. ^۹ دەمی وان گوھ ل فی ئاخفتنی بووی، ئیک ل دویف ئیکی چۆن و بەراهی یا هەمییا رهسپی، و عیسا ب تنی ل ویژی ما، و ژنک د جهی خودا یا راوه ستای بوو. ^{۱۰} خو راست کر و گۆته وی: «ژئی، کانینه ئەو؟ کەس ژ وان داد ل سەر ته نه کر؟»^{۱۱} بەرسف دا: «نه خیر ئەز خودام.» گۆته وی: «ئەزی ژئی ته داد ناکەم. هەرپه و گوننه ها نه که فه.»

عیسا رۆناهی یا دونیاییه:

^{۱۲} جاره کا دی عیسا ی گازی وان کر و گۆت: «ئەز رۆناهی یا دونیاییه. یی ل دویف من بیئ ل تاریی ناچیت بەلی دی رۆناهی یا ژیانی بو وی بت.»^{۱۳} فەریسیا نه رازیبوونا خو دیار کر و گۆتن: «تو نوکه بو خو شه هده کی ددهی، و شه هده کی یا ته چینابت.»^{۱۴} بەرسف دا: «هەر چه نده ئەز شه هده کیی بو خو ددهم شه هده کی یا من راسته، چونکو ئەز دزانم ئەز ژ کیژی هاتیمه و دی چمه کیژی، بەلی هوین نزانن کا ئەز ژ کیژی هاتیمه و دی کیفه جم. ^{۱۵} هوین ب چافی مروفا دادکرنی دکهن، بەلی ئەز کەسی داد ناکەم. ^{۱۶} هەر چه نده من دادکرن کربا، دا یی راست بت، چونکو ئەز ب تنی دادکرنی ناکەم، بەلی ئەز و باب ئەوی ئەز هنارتیم. ^{۱۷} و یا نقیسی یه د دستوری هه وه دا شه هده کی یا دوو شاهدا یا راسته. ^{۱۸} ئەز بو خو شه هده کیی ددهم و ئەو بابی ئەز هنارتیم ژئی شه هده کیی بو من دکەت.»^{۱۹} ژئی پرسین: «کا بابی ته؟» بەرسف دا: «هوین من نانیاسن و بابی من ژئی نانیاسن. ئەگەر هه وه ئەز نیاسیام دا بابی من ژئی نیاسن.»

^{۲۰} عیسیٰ ئەڤ ئاخفتنه ل نیزیکی سندوڤا پیشکیشیا گوت دەمی فیکرنی ل پەرستگهی دکر و کەسی ئەو دەستەسەر نەکر، چونکو دەمی وی هیشتا نەهاتبوو.

^{۲۱} پاشی عیسیٰ گۆته وان: «ئەز دی چم و دی ل دویف من گەرن، و دی د گوننه‌ها خودا مرن. هوین نەشین بینه وی جهی ئەز لی.» ^{۲۲} قیجا جوهییا ژ ئیکودوو پرسى: «ئەری مەبه‌ستا ئاخفتنا وی چی یه، «نەشین بینه وی جهی ئەز لی؟» ئەری دی خو کوژت؟» ^{۲۳} ئەڤه بەرسفا وی بوو: «هوین ژ خواری‌نه، بەلی ئەزی ژ سەلام. هوین ژ قی دونیایی‌نه، بەلی ئەز نه. ^{۲۴} ژبەر هندی من گۆته هه‌وه: هوین دی د گوننه‌هیت خودا مرن، چونکو ئەگەر هه‌وه باوهری نەئینا کو ئەز ئەوم، دی د گوننه‌هیت خودا مرن.» ^{۲۵} ژى پرسین: «تو کی؟» عیسیٰ بەرسف دا: «ئەز ئەو هەمی مە ئەڤا من بو هه‌وه هەر دگوت. ^{۲۶} و من گەله‌ک تشتیت هەین بیژم و هه‌وه پی داد بکەم. بەلی ئەوی ئەز هەنارتیم ئەو راستگۆیه، و ئەڤا ئەز دبیژمه دونیایی ئەوه ئەوا من ژ وی گوھ لی بووی.» ^{۲۷} بەلی ئەو تی نەگەهشتن کو عیسیٰ ب قی ئاخفتنی بەحسا بابی دکر. ^{۲۸} ژبەر هندی عیسیٰ گۆته وان: «دەمی هوین کورپی مروڤ ده‌لاویسن دی زانن کو ئەز ئەوم، و ئەز چو تشتا ژ نک خو ناکەم، بەلی ئەز وی دبیژم ئەوا بابی ئەز پی فیکریم. ^{۲۹} یی ئەز هەنارتیم یی ل گەل من و ئەز نەهیلایمه ب تنی، چونکو ئەز هەر وی دکەم یا ئەو پی رازی دبیت.» ^{۳۰} دەمی عیسا ب قی چەندی دئاخفت گەله‌کا باوهری پی ئینا.

^{۳۱} گۆته وان جوهی‌یت باوهری پی ئینای: «ئەگەر هه‌وه خو د په‌یڤا من دا راگرت، هوین دی ب راستی شاگردی‌ت من بن، ^{۳۲} و دی راستی زانن و دی راستی هه‌وه ئازاد کەت.» ^{۳۳} جوهییا بەرسف دا: «ئەم دوینده‌هی ئیبراهیمی‌نه، و ئەم چو جارا کویلیت کەسی نەبووین! تو چاوا دبیژیه مە: «هوین دی ئازاد بن؟» ^{۳۴} عیسیٰ بەرسفا وان دا: «ب راستی ب راستی دبیژمه هه‌وه: یی گوننه‌هی بکەت دی بته کویلی گوننه‌هی. ^{۳۵} و کویله هەتاهەتایی ل مالا خودانی خو نامینت بەلی کور دی هەتاهەتایی ل وی‌ری مینت. ^{۳۶} ئەگەر کورپی هوین ئازاد کرن دی ب راستی ئازاد بن. ئەز دزانم هوین دوینده‌هی

ئىبراهيمى نه، بهلى ھوين ل دويڤ كوشتنا من دگه رپين، چونكو په يفا من چو جه د
 دليت هه وه دا نينه. ^{۳۸} ئەز ب وى دئاخقم ئەقا من ل نك بابى ديتى، و ھوين ب وى دكەن
 ئەقا هه وه ژ بابى خو گوھ لى بووى.»

^{۳۹} بهرسف دان و گوتن: «بابى مه ئىبراهيمه!» عيساي گوټ: «ئەگەر ھوين كورپټ
 ئىبراهيمى بان دا كارپټ ئىبراهيمى كەن. ^{۴۰} بهلى ھوين ل دويڤ كوشتنا من دگه رپين و
 ئەز مرؤقه كم ب وى راستى يا من ژ خودى گوھ لى بووى بو هه وه ئاخفتم، و ئەق چەندە
 ئىبراهيمى نه كرى يه. ^{۴۱} ھوين كارپټ بابى خو دكەن!» گوټنه وى: «ئەم ژ دامانپيسى
 نه بووينه! مه بابەكى ب تنى يى ھەى، ئەو ژى خودى يه.» ^{۴۲} عيساي گوټه وان: «دا
 حەژ من كەن ئەگەر خودى بابى هه وه با، چونكو ئەز يى ژ خودى دەرکه فتم. و ئەز ژ
 نك خو نه هاتيمه، بهلى ئەوى ئەزى ھنارتيم. ^{۴۳} بوچى ھوين د ئاخفتنا من ناگەهن؟
 چونكو ھوين نه شين گوھى خو بدەنه په يفا من. ^{۴۴} ھوين كورپټ بابى خو ئبليسى نه، و
 هه وه دقيت قيانيت بابى خو بکەن، چونكو ئەو ل دەستپيكي كورەك بوو، و ژ راستى
 دەرکه فتى يه چونكو ژ راستى يى قالايه. دەمى ئەو درهوا دكەت ئەو جه ھوهرى خو
 ديار دكەت، چونكو ئەو درهوينه و بابى درهوى يه. ^{۴۵} بهلى چونكو ئەز راستى دببټم،
 ھوين ژ من باوهر ناکەن. ^{۴۶} كى ژ هه وه دشيت گوننه هكى ل سەر من ديار كەت؟ فيجا
 ئەگەر ئەز راستى دببټم، بوچى ھوين ژ من باوهر ناکەن؟ ^{۴۷} يى ژ خودى بت دى گوھى
 خو دەته په يفا خودى. بهلى ھوين گوهدارىي ناکن چونكو ھوين نه ژ خودى نه!»

^{۴۸} جوھييا گوټ: «ما ئەم راستى نابيژين دەمى ئەم دببټينه ته تو ساميرى و يى
 جنگرى؟» ^{۴۹} بهرسفا وان دا: «ئەز نه يى جنگرى مه، بهلى ئەز قەدرى بابى خو دگرم و
 ھوين من كريت دكەن. ئەز داخوازا مەزناھيى بو خو ناکەم، لى ئيكي دى يى ھەى بو
 من داخواز دكەت و ئەو دادوهره. ^{۵۰} ب راستى ب راستى دببټمه هه وه: يى گوھ بدەته
 په يفا من هه تاهه تاي مرنى نابينت.» ^{۵۱} جوھييا گوټى: «نوکه ئەم پشت راست بووين
 كو تو يى جنگرى. ئىبراهيم مر و پيغه مبر مرن، و تو دببټى: «يى ب په يفا من بکەت

تام ناکه ته مرنى.»^۳ «ئەرى تو ژ بابى مه ئیبراهیمی مه زنترى ئەقى مری؟ خو پیغه مبه ر
 ژى ییت مرین، تو خو چ دادنى؟»^۴ عیسای به رسف دا: «ئەگەر ئەز خو مه زن بکه م،
 مه زناهی یا من چو نینه. به لى بابى منه یى من مه زن دکه ت. و هوین دبیزن: «ئەو
 خودایى مه یه.»^۵ «هوین وی نانیاسن، به لى ئەز وی دنیا سم. به لى ئەگەر من گوتبا ئەز
 وی نانیاسم دا ئەز ژى وه کو هوه دره وین بم. به لى ئەز وی دنیا سم و ب په یفا وی
 دکه م.»^۶ بابى هوه ئیبراهیم یى ئومیده وار بوو رۆژا من ببینیت و دیت و که یفخوش
 بوو.»^۷ «جوهییا گوته وی: «ژى ته نه بوویه پینجی سال. ئەرى ته ئیبراهیم دیتی یه؟»
 عیسای گوته وان: «ب راستى ب راستى دبیزمه هوه: ئەز هه بووم به رى ئیبراهیم
 هه بت.»^۸ «جوهییا به ر هه لگرتن دا وی به رده باران که ن، به لى وی خو فه شار ت و ژ
 په رستگه هی ده رکه فت.

۹

پشکا نه هی

ساخکرنا کۆرى زکماک:

ده مى عیسا ب رى دچۆ، مروفه کى د زکماک دا کۆره بووی دیت. ^۱ئینا شاگردیت وی
 ژى پرسین: «ئەى رابى، کى یه گوننه کرى: ئەقى هه، یان دای و بابیت وی هه تا کو
 ب کۆره یى ژ داییک بووی؟»^۲ عیسای به رسفا وان دا: «نه ئەوه گوننه کرى، و نه دای
 و بابیت وی، به لى دا کو کاریت خودى ل سهر دیار ببن. ^۳ل سهر من ئەوه ئەز کاریت وی
 بکه م ئەوى ئەز هنارتیم هیشتا دونیا رۆژه. دى شه ف ئیت، و که سه ک نه شیت چو کارا
 تیدا بکه ت. ^۴هندى ئەز ل دونیایى بم، ئەز رۆناهی یا دونیایى مه.»^۵ ئەف چه نده گوت و
 تف کره ئاخى و هه رى یه ک ژى چی کر، و پاشى دانا سهر چاقیت کۆره ی ^۶و گوتى:

«ههړه و خو ل کانیا سیلوام (نانکو هنارتی) بشو.» ئینا چو و خو شوشت و فه گه پریا چاډ لی دپون. ^۸ ئینا جیران و نیژیکیت وی ئه ویت ئه و ددیتن خوازه کی دکر پسیار کرن: «ئهری ما ئه فه ئه و نینه ئه و ی رویدنشت و خوازه کی دکر؟» ئینا هنده کا ژ وان گوت: «ئه فه ئه وه» و هنده کا گوت: «نه، به لی وه کو وی یه.» به لی وی به رسف دا: «به لی ئه ز ئه وم!» ^۹ «ئینا گوتنی: «چاوا چاقیت ته ساخ بوون؟» ^{۱۰} به رسف دا: «ئه و زه لامی نافی وی عیسا هه ری یه ک چیکر و ل چاقیت من دا، و گوته من: «ههړه کانیا سیلوام و خو تیدا بشو.» ئینا ئه ز چوم و من خو شوشت و چاقیت من روون بوون!» ^{۱۱} ئینا پسیار ژی کرن: «و ئه و نوکه ل کیری یه؟» گوت: «ئه ز نزانم.»

^{۱۲} ئینا ئه و زه لامی ژ به ری هینگی کوره برنه ده ف هریسییا. ^{۱۳} و ئه و روژا عیسا ی تیدا هه ری چیکری و چاقیت کوره ی ساخ کرین شه می بوو. ^{۱۴} و هریسییا ژی پسیار ژی کر کا چاوا چاقیت وی ساخ بوون. ئه وی به رسف دا: «هه ری دانا سه ر چاقیت من و من خو شوشت و ئه فه ئه ز یی دبینم!» ^{۱۵} ئینا هنده ک هریسییا گوت: «ئه ف مروقه نه ژ ده ف خودی یه چونکو ده ستوری شه میی دشکینیت.» به لی هنده کا گوت: «دی چاوا زه لامه کی گوننه هکار شیت فان نیشانا که ت؟» و دوو به ره کی که ته دنا ف وان دا. ^{۱۶} و جاره کا دی پسیار ژ ئه فی کوره کرن: «تو ده رباره ی وی چ دبیز، ئه وی چاقیت ته ساخ کرین؟» ئینا به رسفا وان دا: «ئه و پیغه مبه ره.»

^{۱۷} و جو هییا باوهر نه کر کو ئه وی کوره بوو و پاشی چاډ لی روون بوون. و گازی کر نه دای و بابیت وی ^{۱۸} و پسیار ژی کرن: «ئهری ئه فه ئه و کورپی هه وه یه، ئه وی هوین دبیزن ژ زکماک دا بوو یی کوره، پا چاوا نوکه دبینیت؟» ^{۱۹} دای و بابیت وی به رسف دان: «ئه م دزانین ئه فه کورپی مه یه و کوره ژ داییک بوو، ^{۲۰} به لی ئه م نزانین چاوا نوکه دبینیت، و نزانین کا کی چاقیت وی ساخ کرینه. ئه وی مه زنه پسیاری ژی بکه ن، ئه و ب خو دی به رسفا هه وه ده ت.» ^{۲۱} و دای و بابیت وی ئه ف چه نده گوت چونکو ژ جو هییا دترسیان. چونکو جو هییا خو کربوونه ئیک هه ر ئیکی دانی بکه ت عیسا مه سیحه ژ جفا تا کنیشتی

دەریخن. ^{۲۳} ژبەر قی چەندی گۆتن «ئەو یی مەزنە پسیاری ژئی بکەن.»
^{۲۴} و پاشی جارەکا دی فەریسییا گازی کرە ئەوی ژ بەری هینگی کۆرە و گۆتنی:
 «خودی مەزن بکە. ئەم دزانین ئە ژ زەلامی هەنی یی گوننە هکارە.» ^{۲۵} ئینا بەرسف دا:
 «ئەز نزانم گوننە هکارە یان نە. ئەز تشتەکی ب تنی دزانم: ئەز یی کۆرە بووم و نوکە
 دببیم.» ^{۲۶} ئینا جارەکا دی پسیار ژئی کرن: «ئەوی چ ل تە کر؟ چاوا چاقیت تە ساخ
 کرن؟» ^{۲۷} بەرسفا وان دا: «من گۆتە هەو و هەو گۆه نە دا من. بۆچی هەو دقیت
 جارەکا دی گۆه لی ببن؟ ئەری ما هەو دقیت هوین ژئی ببنە شاگردیت وی؟» ^{۲۸} ئینا
 چقین دانی و گۆتنی: «تو شاگردی وی! بەلی ئەم شاگردیت موسای نە. ^{۲۹} ئەم دزانین
 خودی ل گەل موسای ئاخفت بەلی ئەقی ئەم نزانین ژ کیفە هاتی یە.» ^{۳۰} ئینا زەلامی
 بەرسفا وان دا: «ئەقە تشتەکی سەیرە! هوین نزانین ژ کیفە هاتی یە و ئەوی چاقیت من
 ساخ کرن. ^{۳۱} ئەم دزانین خودی گۆهی خۆ نادەتە گوننە هکارا، بەلی گۆهی خۆ ددەتە
 وی یی ژ خودی ترس و ب قیانا وی دکەت. ^{۳۲} و نە هاتی یە گۆه لی بوون ل هەمی
 سەردەما کو مروفقەکی چاقیت کۆرەکی د زکماک دا ساخ کرین. ^{۳۳} ئەگەر ئەو نە ژ خودی
 با ئەوی نە دشیا چو بکەت.» ^{۳۴} ئینا لی کرنە هەوار: «تو ب هەمی قە د گوننە هی دا ژ
 دایک بووی، و تو مە فیردکە ی؟» و پاشی دەریخستنه ژ دەر قە.
^{۳۵} و عیسی زانی یی دەریخستین. ئینا چۆ نک و پسیار ژئی کر: «ئەری تو باوەریی ب
 کورپی مروفق دئینی؟» ^{۳۶} ئەوی بەرسف دا: «ئەز خولام، ئەو کی یە دا ئەز باوەریی پی
 ببم؟» ^{۳۷} ئینا عیسی گۆتی: «ئەوی تە دیتی و ئەوی ل گەل تە دئاخقت، ئەو ب
 خویە.» ^{۳۸} ئینا گۆت: «ئەز باوەریی دئینم، ئەی خودان،» و خۆ بۆ چەماند. ^{۳۹} ئینا
 عیسا گۆت: «ئەز بۆ دادکرنی یی هاتمە قی دونیایی داکو کۆرە ببین و ییت دببین
 کۆرە ببن.» ^{۴۰} و هئدەک فەریسییت ل گەل وی ئەو چەندە گۆه لی بوو و پسیار کر:
 «ئەری ما ئەم ژئی دکۆرەینە؟» ^{۴۱} ئینا عیسا بەرسفا وان دا:

«ئەگەر ھوین کۆرە بان، چو گوننەھا وە نەدبوو، بەلی ھوین دبیرن «ئەم دبیرن»،
 قیجا گوننەھا ھەوہ دمینیت.»

۱۰

پشکا دەھی

عیسایە شقانی باش:

«ب راستی ب راستی دبیرمە ھەوہ ئەوی نە دەرگەھی گوئی را بچیتە ژۆری بەلی د
 ریکەکا دی را بچتی، دزە و جەردە یە. ^۲ بەلی ئەوی دەرگەھی را بچیتە ژۆر، ئەو شقانی
 بەرخانە. ^۳ نوبەداری دەرگەھی دی بۆ وی قەکەت، و بەرخ دی گوئی خو دەنە دەنگی
 وی، و دی گازی کەتە بەرخیت خو، ھەر ئیکی ب ناھی وی، و دی بەتە ژ دەرفەھی
 گوئی. ^۴ کەنگی ھەمی ئینانە دەر دی کە قیتە بەراھیی وان و ئەو دی دەنە دویف چونکو
 ئەو دەنگی وی دنیا سن. ^۵ و ئەو ل دویف بیانی ناچن، بەلی دی ژۆری رہفن چونکو ئەو
 دەنگی بیانییا نانیاسن.» ^۶ عیسای ئەو نمونە بۆ وان ئینا، بەلی ئەو ئارمانجا ئاخفتنا
 وی تی نەگەشتن. ^۷ ژبەر ھندی گوته وان قە: «ب راستی ب راستی بۆ ھەوہ دبیرم:
 ئەز دەرگەھی بەرخامە. ^۸ ھەمی ئەویت بەری من ھاتین دز بوون، بەلی بەرخا گوہ
 نەدایی. ^۹ ئەز دەری مە. ھەر کەسی ھاتە دناق من دا دی قورتال بیت و دی ئیتە ژۆر و دی
 دەرکە قیت و دی کۆزی بینیت. ^{۱۰} دز دئیت بەس دا بدزیت و قەکوژیت و ژناق ببەت. بەلی
 ئەز یی ھاتیم دا ژیان بۆ وان بیت و بۆ وان یا پر بیت. ^{۱۱} ئەزم شقانی باش، و شقانی
 باش ژیان خۆ دەر بەرخیت خۆدا ددەت. ^{۱۲} و پالانە وەک شقانی یە، چونکو بەرخ نە
 سامانی وی نە. دەمی ئەو گورگی دبیرنیت یی دئیت، بەرخا دەھیلیت دا خۆ قورتال کەت،
 قیجا گورگ بەرخا دەر قینیت و پەلاتە دکەت. ^{۱۳} ئەو دەر قیت چونکو ئەو کریگرتی یە و

پیتھی ب بهرخا ناکهت. ^۴ ئەز شقانی باشم، و ئەز بهرخیت خو دنياسم، و بهرخیت من
 ژى من دنياسن، ^۵ وهکو باب من دنياست و ئەز وی دنياسم. و ئەز ژيانا خو دبه
 بهرخیت خو دا دبه م. ^۶ و من هندهك بهرخیت دی ییت ههین نه ژ قی گوڤی نه، و دقیت
 ئەز وان ژى بینمه نك خو، دا گوھ بدنه دهنگی من و دی بنه ئیک کهریی پەزی دگەل
 ئیک شقانی. ^۷ باب حەژ من دکەت چونکو ئەز ژيانا خو گوڤی دکەم دا ئەز قەگە پینم.
^۸ کەس ژيانا من ژ من ناستینیت بهلی ئەز ژ دەف خو دکەمه گوڤی. من
 دەستهلانداری یا ههی ئەز بکهمه گوڤی و من دەستهلانداری یا ههی ئەز قەگە پینم.
 ئەف فهرمانه من یا ژ بابی خو وه رگرتی.»

^۹ ب قی گوڤنی جارەکا دی دووبه ندانی کەفته دناڤ جوھیا دا. ^{۱۰} و گەلهکا ژ وانا گوڤن:
 «جنهکی دناڤ وی دا و ژ بهر خو دناخیت. قیجا بۆچی هوین گوھ ددنه وی؟» ^{۱۱} و
 هندهکیت دی گوڤن: «ئەف نه ئاخفتنا ئیکی یه ئەجنه دناڤدا بیتن. ئەری ئەجنه دشیت
 چاقیت کۆرا ساخ کەت؟»

جوھی بزافی دکەن عیساى بدۆرینن:

^{۱۲} ل جهژنا نوکیرنا په رستگه هی ل ئورشه لیم کو زفستان بوو ^{۱۳} عیسا ل په رستگه هی ل
 هولا سلیمان ل سهر لنگیت خو دگه پیا. ^{۱۴} جوھی ل دۆر کۆم بوون و گوڤنه وی: «ههتا
 کهنگی دی مه هیللی حیبهتی ده ربارهی خو؟ ئەگەر راسته تو مه سیحی، بۆ مه ئاشکرا
 بیژه.» ^{۱۵} عیساى به رسقا وان دا: «من گوته هه وه، بهلی هوین باوهر ناکه ن. ئەو کاریت
 ئەز ب ناڤی بابی خو دکەم، ئەو بو من شه هده کیی ددەن، ^{۱۶} بهلی هوین باوهر ناکه ن
 چونکو هوین نه بهرخیت منن. ^{۱۷} بهرخیت من گوھ ددنه دهنگی من، و ئەز وان دنياسم
 و ئەو ل دویف من دئین، ^{۱۸} و ئەز ژيانا ههروهه ر ددهمی و ههتا ههتایی ژناڤ ناچن و
 کەس ژ دەستی من ناستینیت. ^{۱۹} ئەو بابی ئەو داینه من، ئەو ژ هه مییا مه زنتره، و
 کەس نه شیت تشته کی ژ دەستی بابی من بستینیت. ^{۲۰} ئەز و باب ئیکین!»

جاره كا دى جوهییا بهر بلند كرن دا بهرده باران كه ن. ^{۳۲} عیساى گۆته وان: «گه لهك كاریت باش من ژ دهف بابی خو نیشا هه وه دان، و ژبه ر ئه گه را كیژ كاری ژ وان هوین دى من بهرده باران كه ن؟» ^{۳۳} بهرسفا وی دان: «ئه م ژبه ر كاریت باش ته بهرده باران ناكه ین بهلى ژبه ر جفینیت ته ییت ئیمانسیی. چونكو تو خو دكه یه خودی، و تو مروقی!» ^{۳۴} عیساى گۆته وان: «ئه ری ما د دهستوری هه وه دا نه نفیسییه:»

من یی گۆتى هوین خودانه؟^d

ئه گه ر دهستور بیژته ئه ویته په یفا خودی بو هاتی «خودانه» - و په رتوك نائیته شكاندن - ^{۳۵} ئه ری هوین دبیزنه ئه وی بابی پیروژ كری و هنارتی بو دونیایی: «تو جفینیت ئیمانسیی ددهی،» چونكو من گۆت: ئه ز كوری خودی مه؟ ^{۳۷} ئه گه ر ئه ز كاریت بابی خو نه كه م هوین ژ من باوه ر نه كه ن. ^{۳۸} بهلى ئه گه ر ئه ز وه بكه م، باوه ر ژ وان كارا بكه ن، ئه گه ر هوین باوه ر ژ من نه كه ن. وی ده می هوین دى زانن و دى بو هه وه دیار بیت كو باب یی د من دا و ئه ز یی د وی دا.» ^{۳۹} جاره كا دى دقیان وی بگرن بهلى ئه و ژ دهستیته وان قورتال بوو.

و فه گه رپیا لایی دى یی رویباری ئوردن، جهی یوحه نناى بهری نوکه ژیرافكرن لی دكر، و ل ویری ما. ^{۴۱} گه لهك هاتنه دهف و وان دگۆت: «یوحه نناى نیشانه كا ب تنی نه كر، بهلى هه ر تشتی وی گۆتى ده رباره ی قی زه لامی راست بوو.» ^{۴۲} و گه لهك ل ویری باوه ری پی ئینا.

^d ﴿زه بور ۶: ۸۲﴾

پشکا یازدی

مرنا له عازهری:

۱مرؤقهك نه ساخ بوو نافی وی له عازهر بوو، ئەو ژ بیټ عه نیا بوو گوندی مەریه می و
 مەرتایا خویشکا وی. ۲ و ئەڤ مەریه مە ئەو بوو ئەڤا ب گولافی پیت عیسی روونکرین و
 ب پرچا خو پاقژ کرین و له عازهر برایی وی بوو. ۳ هەردوو خویشکا هەنارتە دویف
 عیسی و گوتنی: «خودان، ئەوی تو حەژێ دکە یی نە ساخە.» ۴ دەمی گوھ ل فی
 چەندی بووی گوت: «ئەڤ نە ساخی یە ب مرنی ب دوماهیک نائیټ، بەلی دی بته مەزناهی
 بو خودی و مەزناهی بو کورپی خودی ب ری یا وی.» ۵ و عیسی ژێ حەژ مەرتایی و
 خویشکا وی و له عازهری دکر. ۶ ئەو دوو روژیټ دی ژێ ل جهی خو ما پشتی ب
 نە ساخی یا له عازهری زانی. ۷ پشتی هینگی گۆتە شاگردیټ خو: «دا بزقرینه دەڤەرا
 یە هودی.» ۸ شاگردا گوتی: «رابی، دی زقریه یە هودی و بەری دەمەکی کورت جوھیا
 دقیا تە بەردە باران بکەن؟» ۹ عیسی بەرسف دا: «ما روژ نە دوازده دەمژمیرن؟ فیجا
 ئەڤی ب روژی بگەریت ناهلنگفت، چونکو روناهی یا فی دونیایی دبینت. ۱۰ بەلی ئەوی ب
 شەڤی بگەریت دی هلنگفت، چونکو روناهی تیڤا نینه.» ۱۱ پاشی عیسی گوت:
 «له عازهر خوشتقی یی مە یی نقتی، بەلی ئەز دی چم دا وی راکەم.» ۱۲ شاگردا گوتی:
 «ئە ی خودان، ئەگەر ئەو نقتیټ، دی چاک بته ڤە.» ۱۳ و مەبەستا عیسی مرنا
 له عازهری بوو، بەلی شاگردا هزر دکر کو یی نقتی یە. ۱۴ پشتی هینگی گۆتە وان:
 «له عازهر یی مری، ۱۵ و ژبەر هەوہ ئەزی دلخۆشم چونکو ئەز ل ویری نە بووم، دا هوین
 باوهریی بینن. دا بچینه نک!» ۱۶ توما ئەوی دگوتنی دیدیموس گۆتە شاگردیټ دی: «بلا
 ئەم ژێ بچین دا ل گەل وی بمرین.»

عیسا دئیته تازی یا خویشکیت له عازهری:

^{۱۷} و دەمی عیسا گه هشتی یه بیته عه نیا ئەو چار روژ بوو له عازهر هاتی یه فه شارتن.
^{۱۸} و بیته عه نیا دۆروبهری سی کیلومه ترا ژ ئورشه لیمی یا دویر بوو. ^{۱۹} و گه له ک جوهی هاتبوونه تازی یا مهرتایی و خویشکا وی. ^{۲۰} دەمی مهرتایی زانی کو عیسا یی هاتی، چۆ پیشه وازی یا وی، به لی مه ریه م ل مال ما. ^{۲۱} و مهرتایی گوته عیسا ی: «ئهی خودان، ئەگەر تو ل قییری بای برایی من نه دمر. ^{۲۲} و نوکه ژی ئەزا پشت راستم هەر چ تشتی تو ژ خودی داخواز بکه ی دی ده ته ته. ^{۲۳} عیسا ی به رسف دا: «دی برایی ته رابت.»
^{۲۴} مهرتایی گوتی: «ئەز دزانم ئەو دی ل رابوونی روژا دوماهیی رابت.» ^{۲۵} عیسا ی گوته وی: «ئەزم رابوون و ژیان. یی باوه ریی ب من بینت، ئەگەر مر ژی دی ساخ بیته فه. ^{۲۶} و یی ساخ بت و باوه ریی ب من بینت نامرت هه تا هه تای. ئەری تو باوه ریی ب قی دینی؟» ^{۲۷} به رسفا وی دا: «به لی ئەهی خودان، من باوه ری یا ئینای کو تو مه سیحی کورپی خودی یی ئەقی هاتی یه قی دونیایی.»

^{۲۸} پشتی ئەفه گوتی، چۆ گازی مه ریه ما خویشکا خۆ کر و ب دزی فه گوتی:
 «مامۆستایی ل قییری، و یی داخوازا ته دکه ت.» ^{۲۹} دەمی ئەفه گوه لی بووی راست رابوو فه و ب له ز چۆ نک عیسا ی. ^{۳۰} و هیشتا ئەو نه گه هشتبوو گوندی به لی ل وی جهی بوو ئەوی مه رتا لی دیتی. ^{۳۱} دەمی ئەو جوهی بیته هاتینه تازی یا وان ئەو دیتی رابوو یه فه و ب له ز ده رکه فتی، ل دویف چۆن چونکو وان هزر کر دی چیته نک گوپی که ته گری. ^{۳۲} و دەمی مه ریه م گه هشتیه وی جهی عیسا لی دیتی خۆ هاقیته بهر پییا و گوتی: «ئهی خودان، ئەگەر تو ل قییری بای برایی من نه دمر.» ^{۳۳} دەمی عیسا ی ئەو دیتی یا دکه ته گری و جوهی یته دگه ل ژی دکرنه گری ب ده کی کزری ئەرزنگ راهیلان.
^{۳۴} پسار کر: «هه وه ل کیری فه شارتی یه؟» به رسف دا: «وه ره ئەهی خودان و بنیره.»
^{۳۵} و عیسا ی کره گری. ^{۳۶} قیجا جوهییا گوته ئیکودوو: «بنیرن چهنده ژی دکر.»

^{۳۷} بهلی هنده کا پسیار کر: «ئەری ما ئەفی چاقیت کۆری ساخ کرین نەدشیا لەعازەری
ژی ژ مرنی بیاریزت؟»

عیسا لەعازەری ژ مرنی رادگەت:

^{۳۸} فئجا جارەکا دی عیسا ئەرزەنک راھیلان. و نیزیکی گۆری بوو، و ئەو ژێ شەكەفتەك
بوو، بەرەك ل سەر دەرگەھی وی بوو. ^{۳۹} گۆت: «بەری راکەن!» مەرتایا خویشکا مری
گۆت: «ئەوی خودان، ئەفە چار رۆژە ئەو د فئیری دا. تۆکە گەنی بوویە.» ^{۴۰} عیسا گۆت:
«ما من نەگۆتە تە: ئەگەر تە باوەری ئینا دی مەزناھی یا خودی بینی؟» ^{۴۱} فئجا بەر
راکر. و عیسا چاقیت خۆ بەرەف عەسمانا بلند کرن و گۆت: «ئەوی باب، ئەز
سوپاسی یا تە دکەم چونکو تە گوھ ل من بوو. ^{۴۲} و من دزانی تو هەردەم گوھ ددەییە
داخواریت من، بەلی من ئەفە گۆت ژبەر ئەفئیت رەخ و دۆریت من دا باوەریی بینی کو تە
ئەزی هنارتیم.» ^{۴۳} پاشی ب دەنگەکی بلند گازی کر: «ئەوی لەعازەر، دەرکەفە!» ^{۴۴} و
مری دەرکەفت و کفن ل دەست و پیت وی د پپچای بوون و دەر سوک ل سەری وی بوو.
عیسا گۆتە ئەفئیت ل دەوریت وی: «فەکەن و بەیلن بچت.»

پیلان ژ بو گوشتنا عیسا:

^{۴۵} و گەلەك جوھی بیئت هاتینە تازی یا مەریەمی باوەری پی ئینا دەمی وان ئەو کاری
کری دیتی. ^{۴۶} بهلی هندەك ژ وان چۆنە نك فەریسییا ئەو کاریت عیسا کرین گۆتنی.
^{۴۷} فئجا سەرۆکیت قەشا و فەریسییا جقاتەك گریدا و گۆتن: «ئەم چ بکەین؟ ئەف زەلامە
یی گەلەك نیشاننا دکەت. ^{۴۸} و ئەگەر مە هیلا وەسا دی هەمی باوەریی پی ئینن دی
رۆمانی ئین و نەتەوی مە ویران کەن.» ^{۴۹} ئیک ژ وان، ئەو ژێ قیافا بوو سەرۆکی قەشا ل

وی سالی گوت: «هوين چو نزانن. ما هوين نه ل وی هزیننه کو مرؤقهك ب تنی د پیخه مه تی ملله تی دا بمرت چیتره ژ کو ملله ت هه می هلاک بت؟»^۱ و قیافای ئەڤ ئاخفتنه ژ نك خو نه کر، بهلی چونکو ئەول وی سالی سه رۆکی قه شا بوو پیشبینی کر کو عیسا دی ل پیخه مه تی ملله تی مرت،^۲ و نه ب تنی پیخه مه تی ملله تی بهلی دا بچویکیت خودی کۆم کهت و بکه ته ئیک ئەقیت بژاله.^۳ ژ وی رۆژی وهره جوھیا شیورا خو کر دا عیسا بکوژن.^۴ ئیدی عیسا ب ئاشکرای دناڤ وان دا نه دگه ریا، بهلی چۆ باژیره کی دگوتنی ئەفرایم، دکه فته نیژیکی بیابانی، و دگه ل شاگردی خۆ ل ویری ما.

^۵ و جهژنا دهربازبوونا جوھیا نیژیک ببوو، و گه له ك ژ گوندا هاتنه ئورشه لیمی ژ بهری جهژنی دا خو تافیر بکه ن.^۶ و ل عیسا دگه ریان، و ده می ئەول په رستگه می ل ئیکودوو راست دبوون پسار دکرن: «هوين چ دبیزن، چیدبیت نه ئیته جهژنی؟»^۷ سه رۆکیت قه شا و فه ریسیا بریاره ك دهریخستبوو هه ر که سه کی عیسا ببینت بلا بیژت دا وی ده سته سه ر بکه ن.

۱۲

پشکا دوازدی

عیسا ل بیته عه نیا دئیته روونکر:

^۱ ژ بهری جهژنا دهربازبوونی ب شهش رۆژا عیسا هاته بیته عه نیا، باژیری له عازهری ئەوی ژناڤ مریا راکریه فه.^۲ بو وی سفره کا شیقی هاته دانان، و مه رتایی ده ست ب خزمه تی کر، و له عازهر ئیک ژ پالدا یا بو ل گه ل وی.^۳ و مه ریه می منه ك (ئانکو ئیک ژ سی چاریکیت لیتری) ژ گولاڤا ناردینا خۆمالی یا بها گران هه لگرت و پیته عیسا پی

روونکرن و ب پرچا خو زوها کرن، و مال تژی بیهنا خوش بوو. ^۵ ئیککی ژ شاگردا گوت،
 ئەو ژی یه هودایی ئەسخه ریوتی بوو، ئەوی دا بیبهختیی ل عیسی کت: ^۶ «بوچی ئەڤ
 گولاقه نه هاته فرۆتن ب سی سهد دینارا ل سهر هه ژارا بیته به لاقه کرن؟» ^۷ و ئەڤه
 نه گوت کو ئەوی دلوقان بوو ل سهر هه ژارا به لی چونکو ئەو دز بوو. ئەو خه زنه دار بوو
 و ئەوا کرنه تیدا ددزی. ^۸ عیسی به رسفا وی دا: «بهیله: ئەوی ئەڤ گولاقه یا ل دهڤ خو
 راکری بو روژا قه شارتننا من. ^۹ چونکو هه ژار ل هه می ده ما ل دهڤ هه وه هه نه، به لی ئەز
 هه ر ل دهڤ هه وه نابم.»

^{۱۰} و گه له ک ژ جو هییا زانی ئەو یی ل وی ری، قیجا هاتن نه به س دا عیسی ب تنی ببینن
 به لکو دا له عازهری ژناڤ مرییا راکری ژی ببینن. ^{۱۱} سه روکیت قه شا بریار دا له عازهری
 ژی بکوژن، ^{۱۲} چونکو گه له ک ژ جو هییا ژبه ر وی ئەو دهیلان و باوه ری ب عیسی دئینا.

عیسا ب سه رکهفتی دچپته ئورشه لیم:

^{۱۳} و ل روژا پاشتر، ئەو جه ماوه ری زور هاتی یه جه ژنی گوھ لی بوو کو عیسا دی ئیته
 ئورشه لیم. ^{۱۴} ئەوان چقیت دار قه سپی هه لگرتن و ده رکهفتنه پیشه وازی یا وی و کرنه
 هه وار: »

ئوسه نا! پیروژ بیت ئەوی ب ناڤی خودانی هاتی! ^{۱۵}

ئەو پاشایی ئیسرائیلی یه! ^{۱۶} عیسی جانه که ره ک دیت و لی سیار بوو، هه ره کو

هاتی یه نفیسین: ^{۱۷} »

ئەوی کچا سه هیون نه ترسه، پاشایی ته یی به رهڤ تهڤه دئیت ل جانه که ره کی

سیاره. ^{۱۸} »

^{۱۹} و شاگردیت عیسی ل پیشیی نه زانین کو ئەڤه ته مامه تی یا پیغه مبه راتی یه، به لی

^e ﴿زه بور ۲۵: ۱۱۸-۲۶﴾

^f ﴿زه که ریا ۹: ۹﴾

دهمی عیسا هاتی یه مه زنکرن، هاته بیرا وان کو پهرتوکی ئەڤ تشته یی ل سهر گۆتی و وان ژبه ر وی ئەڤ تشته کر. ^{۱۷} ئەو کۆما ل گهل وی دهمی گازی له عازهری کر ژ گۆپی و ژناڤ مرییا راکری، شه هده کی بو وی ب وی چهندی ددا. ^{۱۸} و ژبه ر وی چهندی کۆم دهرکه فتن بو پیشه وازی یا وی، چونکو وان گوھ لی بوو کو وی ئەو نیشان یا کری.

^{۱۹} ئینا فه ریسسیا گۆته ئیکودوو: «هه وه دیت چاوا چو مفا نه گه هشته هه وه؟ ئەها ئەڤه هه می دونیا ب دویف وی کهت!»

عیسا خیفزانکیی ب مرنا خو دکهت:

^{۲۰} و ژناڤ به را وان ئەو ییت هاتینه ئورشه لیم بو پهرستنئ د جه ژنی دا هنده ک یونانی بوون. ^{۲۱} ئینا چۆنه دهڤ فیلیپسی، و ئەو ژ بییت سهیدایه ل دهڤه را جه لیل، و گۆتنئ: «ئەز خولام، مه دڤیت ئەم عیسا ی ببینن.» ^{۲۲} فیجا فیلیپس هات و گۆته ئەندراوسی، پاشی پیکڤه چۆن و گۆتنه عیسا ی. ^{۲۳} عیسا ی گۆته وانا: «ده مزمیرا مه زنکرنا کورئ مروڤ یا نیژیک بووی. ^{۲۴} ب راستی ب راستی ئەز دبیزمه هه وه کو دندکا گهنمی دی یا ب تنئ بیت ئەگه ر نه که فته ئەردی و بمریت، به لی ئەگه ر مر، دی گه له ک دندکا ده ت. ^{۲۵} هه چیی خو ب ژیا نا خوڤه بگریت، دی ژ ده ست چیت، و ئەگه ر چه ژئ نه که ت ل قئ دونیایی، دی بو ژیا نا هه ر و هه ر هه لگریت. ^{۲۶} هه چیی خزمه تا من بکه ت بلا ل دویف من بییت، و جهی ئەز لی دی خولامئ من ژئ لی بیت. و هه ر که سه کی خزمه تا من بکه ت دی بابئ من ریزا وی گریت.

^{۲۷} نوکه مه عدئ من یی تیڤ چۆی یه. فیجا ئەز چ بیژم؟ «ئهی باب، من ژ وی ده مزمیرئ قورتال که»؟ نه! ژبه ر قئ ده مزمیرئ ئەز یی هاتیم. ^{۲۸} ئەهی باب، نافئ خو مه زن بکه! «پاشی ده نگه ک ژ ئەسمانا به رسڤ دا: «من یی مه زن کری و دی مه زن که م ژئ.» ^{۲۹} هنده ک ئاماده بوویا ئەو ییت ده نگ گوھ لی بووی گۆتن: «ئەڤه ده نگئ

بریسسیه! « بهلی هنده کیت دی گوتن: «فریشته کی ل گه ل ئاخفتی.»^{۳۰} عیسای بهرسف دا: «ئه ئه دهنگه نه ژبه ر من بوو بهلی ژبه ر هه وه بوو.^{۳۱} نوکه ده می دادکرنی یه ل سهر دونیایی، نوکه دی میری فی دونیایی ئیته ده ریخستن بو ژ ده رفه.^{۳۲} بهلی ده می ئه ز ژ ئه ردی دئیمه بلند کرن دی هه می مروفا د گه ل خو راکیشم.»^{۳۳} ئه ئه گوت نیشانا وی رهنگی مرنی ئه وا دی پی مریت.^{۳۴} فیجا ئاماده بوویا گوتن: «ده ستوری یا نیشا مه دای کو مه سیح دی مینته ساخ هه تا هه تایی، پا چاوا تو دبیرتی کو کورپی مروفا پیته یه بیته هه لویستن؟ ئه و کی یه کورپی مروفا؟»^{۳۵} عیسای گوته وان: «روناهی دی ل گه ل هه وه مینیت بو ده مه کی کورت. فیجا هه تا هه وه روناهی هه یه دبه رده وام بن ل سهر چونا خو، نه کو تاری ب سهر هه وه دا بیته. ئه وی ل تارپی دچیت نزانیت دی کیفه چیت.^{۳۶} هه تا هه وه روناهی هه یه باوه ری ب روناهی بینن دا بینه کورپی روناهی.» و پشتی عیسای ئه ئه چهنده گوتی چو و خو ژ وان فه شارته.

به رده وامی یا جو هییا ل سهر بی باوه ری یا وان:

^{۳۷} و ل گه ل هندی کو وی گه له ک نیشان ل به رامبه ری وان کرن، باوه ری ب وی نه ئینا،
^{۳۸} داکو گوتنا ئه شعیا پیغه مبه ری ته مام بیت: «

ئه ی خودان کی باوه ری ب ئاخفتنا مه ئینا؟ و بو کی دهستی خودانی دیار بوو؟»
g

^{۳۹} ئه و نه شیان باوه ری بینن، چونکو ئه شعیا یه هه روه سا گوت: «

«چاقیت وان کوره کرن و دلیت وان رهق کرن، دا روناهی ب چاقیت خو نه بینن و
ب دلیت خو تی نه گه هن و په شیمان بینن دا وان ساخ که م.»
h

^{۴۱} ئه شعیا یه ئه ئه چهنده گوت ده می مه زناهی یا خودانی دیتی و ل سهر ئاخفت. ^{۴۲} و ل

g ﴿ئه شعیا ۱: ۵۳﴾

h ﴿ئه شعیا ۱۰: ۶﴾

گه ل هندی گه لهك ژ سه رۆكیټ جوهییا ژی باوه ری ب عیسا ی ئینا، بی ی کو باوه ری یا خو دیار بکه ن، داکو ژ جقاتا کنیشتی نه ئینه ده ریخستن،^{۴۲} چونکو مه زناهی یا ژ مروفا دئیټ ب سهر وی دئیخن ئەوا ژ ده ف خودی دئیټ.

عیسا بی باوه را هشار دکه ت:

^{۴۴} عیسا ب دهنگه کی بلند گوټ: «ههر که سی باوه ری ب من بینیت، ئەو باوه ری ب من نائینیت ب تنی به لی ب وی ژی ئەوی ئەز هنارتیم.^{۴۵} و هه چیی ئەز دیتیم، ئەوی دبینیت یی ئەز هنارتیم.^{۴۶} ئەزم روټاھی یا هاتی یه دونیایی، داکو هه چیی باوه ری ب من بینیت د تاریی دا نه مینیت.^{۴۷} و ئەگه ر ئیکی گوھ ل گوټنا من بوو و کار پی نه کر، ئەز وی داد ناکه م، چونکو ئەز نه هاتیمه دا دادکرنی ل سهر دونیایی بکه م، به لی دا دونیایی قورتال که م.^{۴۸} ئەو که سی ئەز نه قییم و گوټنا من نه وه رگریټ، ئەوی ئیک یی هه ی وی داد بکه ت: ئەو په یفا من گوټی، ئەو دی دادکرنی ل سهر که تن ل روټا دوماهیی. ^{۴۹} چونکو من چو ژ ده ف خو نه گوټی یه، به لی ئەو بابی ئەز هنارتیم ئەزی فه رمان کریم کا چ بیژم.^{۵۰} و ئەز دزانم کو فه رمانا وی ژیا نا هه روه ره. قیجا ئەو ئاخفتنا ئەز دبیزم، ئەز وه سا دبیزم هه روه کو بابی گوټی یه من.»

۱۳

پشکا سیژدی

عیسا پیټ شاگردا دشوټ:

ژ به ری جه ژنا ده ربازبوونی، عیسا ی دزانی کو ده می وی هات دا ژ فی دونیایی بار که ت و بجیته ده ف بابی. هکه ر وی چه ژ تاییه ته ندیټ خو ییټ ل دونیایی کربیت، ئیدی

بی قه‌دهر چه ژ وان دکه‌ت. ^۶ و ده‌می شیقی، ئبلیسی کربوو د دلی یه‌هودا یی کورپی شه‌معونی ئه‌سخه‌ریوتی داکو بیبه‌ختیی ل عیسیای بکه‌ت. ^۷ و عیسیای دزانی کو بابی هه‌می تشت پیٚت کرینه د ده‌ستیت وی‌دا و ئه‌و یی ژ خودی ده‌رکه‌فتی و بو خودی دی قه‌گه‌رپیتته فه. ^۸ ژسه‌ر میزا شیقی رابوو، و کورکی خو ژبه‌ر خو کر و ده‌ستماله‌ک ل نافته‌نگا خو شداند، ^۹ پاشی ئاؤ کره ئامانه‌کی بو شوشتنی، و ده‌ست پی کر پیٚت شاگردا شوشتن و ب وی ده‌ستمالا ل نافته‌نگا خو شداندی زوها کرن. ^{۱۰} ده‌می گه‌هشتی یه شه‌معونی په‌تروسی، گوٚتی: «ئهی خودان، تو پیٚت من دشوی؟» ^{۱۱} عیسیای به‌رسقا وی دا: «ئهو کاری ئه‌ز دکه‌م تو نوکه تی ناگه‌هی، به‌لی پاشی دی تیگه‌هی.» ^{۱۲} به‌لی په‌تروس رشت بوو و گوٚت: «نه، تو قه‌ت پیٚت من ناشوی!» ^{۱۳} عیسیای به‌رسقا وی دا: «ئه‌گه‌ر ئه‌ز ته نه‌شوم ته چو به‌هر ل گه‌ل من نابیت!» ^{۱۴} شه‌معون په‌تروسی گوٚته وی: «ئهی خودان، نه پیٚت من ب تنی، به‌لی ده‌ست و سه‌ری من ژی!» ^{۱۵} عیسیای گوٚت: «هه‌ر که‌سی خو شوشتی هه‌می یی پاقر بووی، به‌س پیٚتی یه پیٚت خو بشوت. و هوین پاقرن، به‌لی نه هوین هه‌می.» ^{۱۶} عیسیای دزانی کی دی بیبه‌ختیی لی که‌ت، و ژبه‌ر هندی گوٚت: «نه هوین هه‌می دپاقرن.» ^{۱۷} و ده‌می ژ شوشتنا پیٚت وان ب دوماهی هاتی، کورکی خو کره به‌ر خو و زفری جهی خو، و پسپار ژ وان کر: «هوین تی گه‌هشتن من چ بو هه‌وه کر؟» ^{۱۸} هوین دبیزنه من ماموستا و خودان، هه‌وه راست گوٚت، ئه‌ز ژی وه‌سامه. ^{۱۹} ئه‌گه‌ر ئه‌ز خودان و ماموستا بم، و من پیٚت هه‌وه شوشتن، ل سه‌ر هه‌وه یه ژی هه‌ر ئیک ژ هه‌وه پیٚت یی دی بشوت. ^{۲۰} من بو هه‌وه نمونه‌ک ئینا دا هوین وه بکه‌ن وه‌کو من ل هه‌وه کری. ^{۲۱} ب راستی ب راستی ئه‌ز بو هه‌وه دبیزم: کویله ژ خودانی خو نه مه‌زنتره، و چو هنارتی مه‌زنتر نینه ژ ئه‌وی ئه‌و هنارتی. ^{۲۲} ئه‌گه‌ر هه‌وه ئه‌ف چهنده زانیبت، خنیکیت هه‌وه ئه‌گه‌ر هه‌وه کار پی کریت. ^{۲۳} و ئه‌ز قی نابیزم ده‌رباره‌ی هه‌وه هه‌مییا، ئه‌ز دنیا سم ئه‌ویٚت من هه‌لبژارتین. به‌لی دقیت په‌رتوک ب جه بیٚت ده‌می دبیزیت:

ئەوی ژ نانی من خواری، په حنی یا خو ل من راكر. ⁱ

^{۱۹} و ئەز دى بیژمه هه وه دى چ روی دت، بهری رویدانا وی، داکو دەمی روی ددەت هینگی هوین دى باوهر کەن کو ئەز ئەوم. ^{۲۰} ب راستی ب راستی ئەز دبیژمه هه وه، هەر

کەسى قائل بیت ب وی ئەوی ئەز دهنیرم ب من قائل دبیت، و هه چیی ب من قائل بیت، ب ئەوی ئەز هنارتیم.»

عیسا پیشبینی یا سپارتنا خو دکەت:

^{۲۱} دەمی عیساى ئەف چەندە گۆتى ئەو تەنگاڤ بوو و شه هده کی دا و گۆت: «ب راستی ب راستی ئەز بو هه وه دبیژم: ئیک ژ هه وه دى بیبه ختی ل من کەت!» ^{۲۲} و شاگرد گوهرشین و بهری خو دانه ئیکودوو و ئەوان نەدزانی به حسا کی دکەت. ^{۲۳} و ئەو شاگردی عیساى هه ژى دکر پالا خو دا بوو سینگى وی. ^{۲۴} شه معون په تروسی نیشانە ک دایى کو پسپار کەت ئەو به حسا کی دکەت. ^{۲۵} خو خارکره سهر سینگى عیساى و پسپار ژى کر: «ئەو کی یه، ئەى خودان؟» ^{۲۶} عیساى به رسف دا: «ئەو ئەوه ئەوی ئەز پارى تى دهه لیم و دده می.» پاشى پارى تى هه لاند و دا یه هودایى کورى شه معونى ئەسخه ریوتى. ^{۲۷} پشتى پارى، ئبلیس چۆ دناڤ وی دا و عیساى گۆته وی: «ب له ز وی بکه ئەوا ته دڤیا بکه ی!» ^{۲۸} و کەس ژ جڤاتى تى نه گه هشت ژ بهر چ ئەف چەندە گۆته وی، ^{۲۹} به لى هندە ک ژ وان هزر کر ئەو فه رمانا وی دکەت کو پیتقی یت وان ییت جه ژنى بکرت یان هندە ک پارا بدە ته هه ژارا، چونکو ئەو دەستخزنه دار بوو. ^{۳۰} و چاوا یه هودای پارى وه رگرتى و کریه د ده قى خودا دەرکەفت. و ئەو دەم شه ف بوو.

ⁱ زه بور ۹: ۴۱

شیره تا نوی:

^{۳۱} ده میّ یه هودا دهرکه فتی عیسیای گوت: «نوکه کورپّ مرؤفّ مهن بوو و خودی ژی دنافّ وی دا مهن بوو، ^{۳۲} و ئه گهر خودی دنافّدا مهن بوو، ئه و دی وی دنافّ خودا مهن که ت، و دی ب له ز مهن که ت. ^{۳۳} ئه ی بچویکیّت من، ئه ز دی ده مه کی کورت ل گه ل هه وه مینم، و پاشی دی من داخواز که ن به لی دی وی بیژمه هه وه ئه و من ژ به ری هینگی گوتی یه جوهییا: هوین نه شین بینه وی جهی ئه ز دچمی. ^{۳۴} ئه ز دی شیره ته کا نوی ل هه وه که م: چه ژ ئیکودوو بکه ن، هه روه کو من چه ژ هه وه کری، دقیت هوین چه ژ ئیکودوو بکه ن. ^{۳۵} و ب قی چه ندی خه لک هه می دی زانن هوین شاگردیت من: ئه گهر هوین چه ژ ئیکودوو بکه ن.»

عیسا دزانیّت کو په تروس دی وی نه نیاس که ت:

^{۳۶} ئینا شه معون په تروسی گوتی: «ئهی خودان دی کیفه چی؟» عیسیای به رسف دا: «نوکه تو نه شییی بییه وی جهی ئه ز دچمی به لی تو دی پاشی ل دویف من ئی.» ^{۳۷} په تروسی گوتی: «ئهی خودان، بوچی ئه ز نه شیم نوکه ل دویف ته بیم؟ ئه ز دی ژیا نا خو گوری ته که م.» ^{۳۸} عیسیای به رسف دا: «ئهری تو دی ژیا نا خو گوری من که ی؟ ب راستی ب راستی دبیژمه ته: ژ به ری دیکل بانگ بده ت تو دی سی جارا من نه نیاس که ی.»

پشکا چاردی

ریک و راستی و ژیان:

۱ «دلیت هه وه بلا تیک نه چن: هوین باوه ریی ب خودی دئینن، باوه ریی ب من ژی بینن. ۲ د مالا بابی من دا گه لهک مه زه لیت ههین، ئەگەر وه سا نه با ئەز دا بیژمه هه وه! ئەز دی چم دا بو هه وه جهه کی ئاماده بکه م. ۳ و پشتی ئەز دچم و بو هه وه جهی ته رخان دکه م دی زفرم و هه وه بو خو به م دا ل وی جهی بن ئەوی ئەز لی. ۴ هوین دزانن ئەز دی کیفه چم، و هوین ریکی دزانن.» ۵ ئینا تومای گوت: «ئهی خودان، ئەم نزانین دی تو کیفه چی، پا دی چاوا ریکی زانین؟» ۶ ئینا عیسی به رسف دا: «ئەزم ریک و راستی و ژیان. کهس ناگه هته بابی ئەگەر ب من نه بیت. ۷ ئەگەر هه وه ئەز نیاسیم، هه وه بابی من ژی یی نیاسه. و ژقی گافی پیدای هوین دنیا سن و هه وه یی دیتی.» ۸ ئینا فیلیپسی گوتی: «ئهی خودان، بابی نیشا مه بده و ئەو به سی مه یه.» ۹ ئینا عیسی به رسفا وی دا: «ئەف دەمی دریز بوری و ئەز یی ل گه ل هه وه و هیشتا ته ئەز نه نیاسیمه، ئەهی فیلیپس؟ ئەوی ئەز دیتیم باب ژی یی دیتی. چاوا تو دبیزیه من: «بابی نیشا مه بده؟» ۱۰ تو باوه ریی نائینی کو ئەز یی د بابی دا، و باب یی د من دا؟ ئەو په یقییت ئەز دبیزمه هه وه ئەز ژ ده ف خو نابیزم، به لی ئەو بابی دنا ف من دا ئەو یی کاریت خو دکه ت. ۱۱ گوتنا من باوه ر کهن کو ئەز یی د بابی دا و باب یی دنا ف من دا، و ئەگەر نه، باوه ریی ب من بینن ژ بهر وان کارا. ۱۲ ب راستی ب راستی ئەز دبیزمه هه وه یی باوه ریی ب من بینیت دی وان کارا کهت ییت ئەز دکه م، و دی ژ وان مه زنتر کهت، چونکو ئەز دی چمه ده ف بابی خو. ۱۳ و هوین چ تشتی ب نا قی من داخواز کهن دی وه که م، دا کو باب د کوری دا بیته مه زنکرن. ۱۴ ئەگەر هه وه هر تشتک ب نا قی من داخواز کر، ئەز

دی که م.»

سۆز ب روحا پیروژ:

^{۱۵} «ئەگەر ههوه ئەز دقئیم، ب شیره تیّت من بکه ن. ^{۱۶} و ئەز دی ژ بابی داخواز که م کو هاریکاره کی دی بده ته ههوه داکو بمینته دگه ل ههوه ههتا ههتایی، ^{۱۷} ئەو ژی روحا راستیییه، ئەوی دنیا نه شیّت قه بیل کهت چونکو نابینیت و نانیاسیت، به لی هوین دنیاسن چونکو ئەو یی دناڤ بهرا ههوه دا، و دی دناڤ ههوه دا بیت. ^{۱۸} ئەز ههوه ناهیلیم بی دای و باب، و دی بو ههوه فهگه پمه فه. ^{۱۹} پشتی چهنده کا دی دنیا من نابینیت، به لی هوین دی من بینن، و چونکو ئەز یی ساخم، هوین ژی دی ژین. ^{۲۰} دی روژی دا هوین دی زانن کو ئەز یی د بابی خودا، و هوین یی دناڤ من دا، و ئەز یی د ههوه دا. ^{۲۱} ئەوی شیره تیّت من دگه ل، و پی بکهت، ئەوی ئەز خووش دقئیم. و ئەوی ئەز خووش بقئیم، بابی من ژی خووش دقئیت، و من ژی خووش دقئیت و خو بو ئاشکرا دکه م.» ^{۲۲} ئینا یه هودایی - نه ئەسخه ریوتی - پسپار ژی کر: «ئهی خودان، ئەو چ بوویه کو تو خو بو مه ئاشکرا کهی و نه بو دنیا یی؟» ^{۲۳} ئینا عیسیای به رسف دا: «ئەوی ئەز خووش بقئیم دی ب په یفا من کهت، و دی بابی من ئەو خووش قئیت، و دی به ره ق وی چین، و ل ده ق وی دی جهی خو دانین. ^{۲۴} و ئەوی ئەز نه قئیم ب خه به ری من ناکهت. و ئەق په یفا هوین ژ من گوھ لی دبن نه ژ ده ق منه، به لی ژ ده ق بابی یه ئەوی ئەز هنارتیم.

^{۲۵} و من ئەق تشت گۆتته ههوه و ئەز هییش یی ل ده ق ههوه، ^{۲۶} به لی هاریکار، روحا پیروژ، ئەوی کو باب دی ب ناقی من قری کهت، ئەو دی ههوه فییری هه می تشتا کهت، و دی هه می تشتیت من گۆتینه ههوه ئینته بیره ههوه. ^{۲۷} ئاشتییی دی بو ههوه هیلم، ئاشتی یا خو دی ده مه ههوه. نه ههروه کو دنیا ددهت ئەز دی ده مه ههوه. ته نگاڤ نه بن و نه ترسن. ^{۲۸} ههوه گوھ لی بوو من گوته ههوه: ئەز دی ژ ده ق ههوه چم و پاشی دی فهگه پمه فه. قیجا ئەگەر ههوه ئەز خووش قیابام، دا هوین دلخووش بن چونکو ئەز

دی چمه دهف بابی، چونکو باب ژ من مهزنتره. ^{۲۹} ئەها ئەفه من ئەو تشت گۆته ههوه ژ بهری روی بدهت، داکو دەمی روی ددهت هوین باوهریی بینن. ^{۳۰} ئیدی ئەز گهلهك ل گهله ههوه نئاخقم. چونکو میری قی دونیایی یی بهرهف منفه دئیتن، و وی چو دستهلای ل سهر نینه. ^{۳۱} بهلی دا دونیا بزانیته كو من باب خووش دقیت، و ههروهكو بابی ئەز فهرمان کریمه ئەز وهسا دکه م.

رابن، دا ژ قیری بجین!»

۱۵

پشکا پازدی

میوا دروست:

«ئەزم میوا دروست و بابی من رهزفانه. ^۱ ههچی چقی ژ من بیت و فیقی نهدهت دی بریت، و چ چقی فیقی بدهت پاقرژ دکهت داکو پتر بهری بدهت. ^۲ هوین پاقرژن ژ بهر وی پهیفا من هوین پی گوتار کرین. ^۳ قیجا هوین دناف مندا بمینن و ئەز دناف ههوه دا. ههروهكو چق بهره می نادهت ئەگه ر نه دناف میوی دا بیت، ههروهسا هوین ژى ئەگه ر دناف مندا نه بن. ^۴ ئەزم میو و هوین چقن. ههچی دناف مندا بمینیت و ئەز دناف وی دا دی ئەو بهره مهکی ژور دهت، چونکو هوین بی من نهشین تشته کی بکه ن. ^۵ ههچی دناف مندا نه بمینیت دی ئیته هاقیتن ژ دهرفه وهکو چقی و دی هسك بیت و پاشی دی چقیت هسك ئینه کۆم کرن و دی ئینه هاقیتن دناف ئاگری دا و ئینه سوتن. ^۶ بهلی ئەگه ر هوین

دناڤ من دا مان و په یفا من دناڤ هه وه دا ما، هوین وی بخوازن یا هه وه دقیت، و دی بؤ هه وه ب جه ئیت. ^۸ ب قی چندی بابی من مه زن دبیت: هوین گه له ک فیقی بدن و دی بینه شاگردیت من. ^۹ کا چاوا بابی چه ژ من کر، من وه سا چه ژ هه وه کر. دناڤ قیانا من دا بمینن. ^{۱۰} نه گهر هه وه شیره تیت من پاراستن، دی دناڤ قیانا من دا مینن، هه روه کو من ب شیره تا بابی خو کری و دناڤ قیانا وی دا دمینم. ^{۱۱} من نه فه گوته هه وه دا کو دلخوشی یا من ب هه وه بیت و دلخوشی یا هه وه بی کیماتی بیت. ^{۱۲} شیره تا من بؤ هه وه نه فه یه: هوین چه ژ ئیکودوو بکه ن هه روه کو من چه ژ هه وه کری. ^{۱۳} چو ژ قی قیانی مه زنتر نینه کو ئیک ژیانا خو گوری خوشتقییت خو بکه ت. ^{۱۴} و هوین خوشتقییت منن نه گهر هه وه ب شیره تیت من کر. ^{۱۵} ئیدی نه ز نابیزمه هه وه کویله، چونکو هندی کویله یه، مه زنی وی کریاریت خو نیشا وی ناده ت. به لی من ناڤی هه وه کره خوشتقی، چونکو هه چی یا من ژ بابی خو گو له لی بووی، من نیشا هه وه دا. ^{۱۶} نه هه وه نه ز هه لبرارتن، به لی من هوین هه لبرارتن و من هوین ده ستنیشان کرن دا کو هوین بچن به ری بدن و به ری هه وه بمینیت. و هه چی یا هوین ب ناڤی من بخوازن دی باب ده ته هه وه. ^{۱۷} شیره تا من ژ بؤ هه وه: هوین چه ژ ئیکودوو بکه ن.»

دو نیا نه چه زی یا عیسی و شاگردیت وی دکه ت:

^{۱۸} «نه گهر دو نیایی نه چه زی یا هه وه کر، هوین بزانتن ژ به ری هه وه نه وی نه چه زی یا من یا کری. ^{۱۹} نه گهر هوین ژ دو نیایی بان، دا دو نیا چه ژ خه لکی خو که ت. به لی چونکو هوین نه ژ دو نیایی نه، به لی من هوین ژ قی دو نیایی هه لبرارتین، ژ به ر هندی دو نیا نه چه زی یا هه وه دکه ت. ^{۲۰} وی په یقی بیننه بیره خو ده می من گوتی یه هه وه: چو کویله نینن ژ مه زنی خو مه زنتر. نه گهر خه لکی دو نیایی نه ز ته نگاڤ کریم، نه و دی هه وه ژی ته نگاڤ که ن و نه گهر ب په یفا من کرین، دی ب په یفا هه وه ژی که ن. ^{۲۱} به لی نه و دی قی چندی هه می ل هه وه که ن ژ به ر ناڤی من، چونکو نه و وی نانیاسن نه وی نه ز هنارتیم. ^{۲۲} نه گهر نه ز نه هاتبام و ل گه ل وان نه ئاخفتبام، دا بی گوننه ه بن، به لی قی گاقی نه وان

چو هیجەت د گوننەها خودا نینە. ^{۲۳} ئەوی نەحەزی یا من دکەت، ئەو نەحەزی یا بابی من
ژی دکەت. ^{۲۴} و ئەگەر من دناقبەرا واندا ھندەک کار نەکریان ییت کەسی ژبلی من
نەکرین، ئەو دا دبئی گوننەھ بن. بەلی ئەوان نەحەزی یا من و بابی من کر و ھەرچەندە
ئەوان ئەو کارە دیتن. ^{۲۵} و ئەو چەند چیبوو داکو ئەو پەیفادا دەستوری واندا نقیسی
بیتە جھ:

بئی ئەگەر نەحەزی یا من کرن. ^ج

عیسا شاگردیّت خو بەرھەف دکەت ژ بو خاتر خواستی:

^{۲۶} و دەمی ھاریکار دئیتن، ئەوی ئەز دی بو ھەوہ ژ دەف بابی ھنیرم، روحا راستیی
ئەوا ژ بابی دەردکەفیت، ئەوہ دی بو من شەھدەکیی دەت. ^{۲۷} و ھوین ژی دی بو من
شەھدەکیی دەن، چونکو ھوین ھەر ژ دەستپیککی ل گەل منن.»

۱۶

پشکا شازدی

^۱ «من ئەف چەندە گۆتە ھەوہ دا ھوین ژ جھ نەلقن. ^۲ ھوین دی بو ژ دەرفەھی کنیشتا
ئینە دەریخستن. و دی دەمەک ئیتن ھەچی ھەوہ بکوژیت دی ھزر کەت یی خزمەتەکی
بو خودی دکەت. ^۳ و ئەو وی چەندی دی ل ھەوہ کەن چونکو بابی من نانیاسن و ئەز
ژی نەنیاسیم. ^۴ بەلی من ئەف چەندە بو ھەوہ گۆت داکو دەمی رویدانا وی دئیت بیتە
بیرا ھەوہ کو ژ بەری ھینگی من یی گۆتی یە ھەوہ. و من ئەف چەندە ھیشتا ژ
دەستپیککی نەگۆتە ھەوہ چونکو ئەز ل گەل ھەوہ بووم. ^۵ بەلی قی گافی ئەز دی بو وی

﴿زەبور ۱۹: ۳۵ و ۴: ۶۹﴾

فهغه پرییم ئهوی ئهز هنارتیم و کهس ژ ههوه پسیاری ژ من ناکهت: «دئی کیفه چی؟»^۱ ژ بهر کو من ئەڤ چهنده گۆتی یه ههوه، دلی ههوه تژی مریتویی بوو. ^۲ بهلی ئەز راستیی بو ههوه دبیزم: بو ههوه باشتره ئەز بچم چونکو ئەگەر ئەز نهچم هاریکار بو ههوه نائیت بهلی ئەگەر ئەز چۆم دئی بو ههوه هنیرم. ^۳ و دهمی دئیت دئی گوننهه، دادپهروهی و دادکرنا دونیایی دیار کهت. ^۴ دهبارهی گوننههی چونکو ئەو باوهریی ب من ناینن، ^۵ و دهبارهی دادپهروهی چونکو ئەز دئی چمه دهڤ بابی و ئیدی هوین من نابینن، ^۶ و دهبارهی دادکرنی چونکو میری قی دونیایی هاته حوکم کرن.

^۷ هیشتا من گهلهك تشت ییت ههین بو ههوه بیژم، بهلی قی گافی هوین نهشین خۆ ل بهر بگرن. ^۸ بهلی دهمی ئەو، روحا راستیی، دئیت، دئی بهری ههوه دهته ههمی راستیی، چونکو چو تشتی ژ دهڤ خۆ نابیزیت بهلی دئی وی بیژته ههوه یا ئەو گوھ لی دبیت و دئی وی بیژته ههوه ئەوا ل پاشهروژی بیته رویدان. ^۹ و ئەو دئی من مهزن کهت چونکو ژ دهڤ منه ههچی یا بو ههوه دبیزیت. ^{۱۰} ههچی تشتی بابی یی منه و ژ بهر هندی من گۆته ههوه ئەوا دبیزته ههوه ژ دهڤ منه.

^{۱۱} پشتی دهمهکی کورت هوین من نابینن و پشتی دهمهکی کورت دئی من بینن. «^{۱۲} ئینا هندهك شاگردا پسیار ژ ئیکودوو کر: «ئهری راما نا گوتنا وی چی یه، «پشتی دهمهکی کورت هوین من نابینن و پشتی دهمهکی کورت دئی من بینن،» و ههروه سا: «چونکو ئەز دئی بو بابی فهغه پرییم»؟» ^{۱۳} و گۆتن: «ئهو چ دهمی کورته، ئهوی ئەو بهحس دکهت؟ ئەم تی ناگههین چ دبیزیت.» ^{۱۴} و عیسی زانی ئەوان دقیت پسیاری ژی بکهن، ئینا گۆته وان: «هوین پسیاری دکهن راما نا گوتنا من چی یه ئەڤا دبیزیت: پشتی دهمهکی کورت هوین من نابینن و پشتی دهمهکی کورت دئی من بینن؟» ^{۱۵} راستی ب راستی دبیزمه ههوه: هوین دئی گرین و لورینن بهلی دنیا دئی دلخۆش بیت، هوین دئی خه مگین بن بهلی خه مگینی یا ههوه دئی بته خوشی. ^{۱۶} ژنک مریتو دبیت وهختی دبیته دهمی بچویکبونا وی، بهلی دهمی بچویک دبیت، زهحمهتا وی ژ بیرى

دچیت چونکو دلخوش دبیت مروّقه هاته دونیایی. ^{۲۲} فیجا هوین ژی نوکه دی مریتو بن، بهلی ئەز دی ههوه بینمه فه، و دی دلّیت ههوه گهش بن و کهس دلخوشی یا ههوه ژ ههوه ناستینیت. ^{۲۳} و دی روژی دا پسیارا چو تشتی ژ من ناکهن. ب راستی ب راستی دبیزمه ههوه: ههچی تشتی هوین ب ناخی من ژی بخوازین دی باب دهته ههوه. ^{۲۴} ههتا نوکه ههوه چو تشت ب ناخی من نهخواستیه. هوین بخوازن دی ب دهست ههوه فه ئیت و دلخوشی یا ههوه دی دروست بیت.

^{۲۵} ئەز د ئاخفتنا خودا بو ههوه ب نمونه ئاخفتیم، بهلی دی دهم ئیت بو ههوه ب نمونه ناخقم بهلی دی ب ئاشکرای بهحسا بابی کهم. ^{۲۶} هوین دی ل وی روژی ب ناخی من داخوای ژ بابی کهن و ئەز نابیزمه ههوه ئەز دی پیش ههوه فه داخوای کهم، ^{۲۷} باب ب خو حه ژ ههوه دکهت چونکو ههوه حه ژ من کر و ههوه باوهری ئینا ئەز ژ ده ژ خودی یی دهرکهفتیم. ^{۲۸} ئەز ژ ده ژ بابی دهرکهفتیم و ئەز هاتمه دونیایی، و ئەفه ئەز دی دونیایی هیلم و بو بابی فه گه پییم. ^{۲۹} ئینا شاگردیت وی گوتنی: «ئەفه نوکه تو یی ب ئاشکرای دگه ل مه دئاخقی و بی نمونه، ^{۳۰} نوکه ئەم دزانین تو هه می تشتی دزانی و پی نه قیت کهس پسیاری ژ ته بکهت، ژ بهر هندی ئەم باوهری دئینین تو ژ ده ژ خودی یی هاتی.» ^{۳۱} ئینا عیسی بهرسف دا: «ئەری هوین ژ نوی باوهری دئینن؟ ^{۳۲} دی دهمه ک ئیتن و ئەفه ئەو دهمه یی هاتی، هوین دی به لاقه بن و هه ر ئیک چته مالا خو و دی من ب تنی هیلن، بهلی ئەز ب تنی نینم چونکو باب ل گه ل منه. ^{۳۳} من ئەفه هه می بو ههوه گوت دا ههوه ئاشتی دناف من دا هه بیت. هوین دی ته نگاخی د دونیایی دا بینن، بهلی خو زیره ک بکهن، من سه رکه فتن ل سه ر دونیایی ئینا.»

پشکا مه قدی

مه سیح نفیژی دکهت:

دهمی عیسی ئەف ئاخفتنه ب دوماهی ئینای چاقییت خو به رهف ئەسمانی فه بلند کرن و گوت: «ئە ی باب، وهخته، کورپی خو مه زن که، دا کورپی ته زی ته مه زن کهت، کو ته یی دهسته لاتدار کری ل سەر هەمی خەلکی، دا ژیا نا هەر وهەر بده ته هەر کهسی ته دایی. و ژیا نا هەر وهەر ئە وه کو ته بنیاسن، و هەر توی خودی یی راست، و عیسیای مه سیح ئەوی ته هنارتی زی بنیاسن. من تو ل سەر ئەردی مه زن کری، و ئەو کاری ته ئەز پی دهستنی شان کریم من ب جه ئینا. فیجا تو من د حوزیرا خودا مه زن که ئە ی باب، ب وی مه زناهی یا من ل دهف ته هە ی بهری چی کرنا دونیایی.

من ناقی ته دیار کر بو وان مروفا ته دانه من ژ دونیایی. ییت ته بوون و ته دانه من، و ب په یفا ته کار کرن. و نوکه وان زانی هەر تشتی ته دایه من ژ دهف ته یه. چونکو من فه رمانییت ته ئەز پی فه رمان کریم بو وان فه گوهاستن و وان وه رگرتن و ب راستی زانین کو ئەز ژ دهف ته یی ده رکه فتم، و باوه ری ئینا کو ته ئەز یی هنارتیم. ژ بهر فان ئەز نفیژی بو ته دکه م، ئەز ژ بهر دونیایی نفیژی ناکه م به لی ژ بهر وان ئەوییت ته داینه من چونکو ییت ته نه. و هەر تشتی من یی ته یه، و هەر تشتی ته یی منه، و ئەز یی د وان دا مه زن بوویم. ئە فه دی ل دونیایی مینن، به لی ئەز لی نامینم، چونکو دی بو ته فه گه پییم. ئە ی بابی پیروژ وانا ب ناقی خو بپاریزه ب ئەو ناقی ئەوی ته دایه من، دا ببه ئیک هەر وه کو ئەم ئیک. ده می ئەز ل گه ل وان بووم، من ئەو ب وی ناقی ته دایه من پاراستن و من چاقی خو دایی و که سه ک ژ وان نه بریا ژبلی کورپی براندنی دا په رتوک ته مام بیت. به لی نوکه ئەز دی بو ته فه گه پییم، و ئەز ب فی دناخقم و ئەز هیش یی

ل دونیایی، دا که یفخووشی یا من د واندا ته مام بیت. ^{۱۴} په یفا ته من گه هانده وان، ئینا دونیایی نه حه زی یا وان کر چونکو نه و نه ژ دونیایی نه، هه روه کو نه ژ نه ژ فی دونیایی. ^{۱۵} و نه ز داخوازی ژ ته ناکه م کو تو وان ژ دونیایی ببهی، به لی تو وان ژ یی چهوت بیاریزی. ^{۱۶} نه و نه ژ دونیایی نه هه روه کو نه ژ نه ژ فی دونیایی مه. ^{۱۷} ب راستیی وان پیروز که، په یفا ته یه راستی. ^{۱۸} هه روه کو ته نه و بو دونیایی هنارتیم، من ژی نه و بو وی هنارتن، ^{۱۹} و ژ بهر وانا نه ز خو پیروز دکه م، دا نه و ژی د راستیی دا بیینه پیروز کرن. ^{۲۰} و نه ز نه ژ بهر فان ب تنی نغیژی دکه م، به لی ژ بهر وان ژی نه و ییت دی ب په یفا فان باوه ریی ب من ئینن، ^{۲۱} بلا هه می بینه ئیک، نه ی باب، هه روه کو تو دناق من دا و نه ز دناق ته دا، بلا نه و ژی ئیک ژ مه بن، دا دنیا باوه ریی بینیت کو ته نه ز یی هنارتیم. ^{۲۲} نه و مه زناهی یا ته دایه من، من دا وان، دا بینه ئیک هه روه کو نه م ئیک، ^{۲۳} نه ز یی د وان دا، و تو یی د من دا، دا ب ته مامی بنه ئیک، هه تا دنیا بزانیته کو ته نه ز یی هنارتیم و ته نه و قیان هه روه کو ته نه ز قیامیم. ^{۲۴} نه ی باب، من دقیت کو نه و ییت ته داینه من ل گه ل من بن وی جهی نه ز لی بم، دا مه زناهی یا من ببینن نه و ته دایه من، چونکو ته ژ بهری چی کرنا دونیایی حه ژ من کر. ^{۲۵} نه ی بابی راست و دروست، دونیایی تو نه نیاسی، به لی من تو نیاسی، و فان زانی کو ته نه ز یی هنارتیم. ^{۲۶} من نا قی ته ب وان دایه نیاسین و دی ده م نیاسین، دا کو نه و قیانا ته نه ز پی قیام دناق وان دا بیت و نه ز ژی دناق وان دا

بم.»

پشکا هه ژدی

گرتنا عیسی:

پشتی عیسی نقیژا خو ب دوماهیک ئینای، د گهل شاگردیت خو دهرکهفت و ل نهالا قه درون دهرباز بوون و رهزهک ل ویری هه بوو و ئه و و شاگردیت خو چونه د رهزی دا. ^۲ و یه هودا، ئه وی بیبهختی لی کری، ب وی جهی دزانی، چونکو گهلهک جارا عیسا د گهل شاگردیت خو ل ویری کۆم دبوو. ^۳ فیجا یه هودا چۆ ویری و تیپهکا لهشکهری و نوبه داریت په رستگه هی دگهل خو برن ئه ویت سه روکیت قه شا و فه ریسسیا هنارتین و وان خه تیر و چرا و چه کی خو هه لگرتبوون. ^۴ عیسی ب هه می تشتا دزانی ئه ویت دی ب سه ری وی ئین، فیجا به رهف وان چۆ و گۆت: «هه وه کی دقیت؟» به رسف دا: «عیسای ناسری.» گۆته وان: «ئه ز ئه وم.» و یه هودا ئه وی بیبهختی لی کری ل گهل وان یی راوه ستای بوو. ^۵ و ده می گۆتی یه وان «ئه ز ئه وم،» ل پشت خو زقرین و که تنه ئه ردی. ^۶ عیسی جاره کا دی پسپار ژ وان کر: «هه وه کی دقیت؟» وان به رسف دا: «عیسای ناسری.» ^۷ عیسی گۆت: «من گۆته هه وه: ئه ز ئه وم. و ئه گه ره وه ئه ز دقیم به یلن دا ئه فه بچن.» ^۸ ئه فی روی دا داکو ئه و په یفا وی گۆتی ب جه بییت: «ئه ویت ته داینه من ئیک ژ وان ویران نابت.» ^۹ پاشی شه معون په تروسی شیری خو دهرئیخست و دانا کویلی سه روکی قه شا و گوهی وی یی راستی ژئی قه کر. و ناقی وی کویله ی مه لخوس بوو. ^{۱۰} عیسی گۆته په تروسی: «شیری خو بکه د کافلانی دا! ئه ری ئه و په رداغا بابی دایه من ما نه فه خۆم؟»

برنا عیسی بۆ نك حهنانی:

^{۱۲} قیجا تیپا له شكەری و سه روکی و ان و نوبه داریت په رستگه هی عیسا گرتن و گریدان
^{۱۳} و ل پیشیی برنه نك حهنانی خه زیری قیفا ی سه روکی قه شال وی سالی. ^{۱۴} قیفا ئەو
 بوو ئەوی گۆتی چیتره زه لامهك بمریت ل پیخه مه تی ملله تی.

په تروس خو ل عیسی ناکه ته ناس:

^{۱۵} و شه معون په تروس و شاگردی دی ل دویف عیسی دچون و ئەو شاگرد ل نك
 سه روکی قه شایی نیاس بوو و دگه ل عیسی چۆ د مالا سه روکی قه شاقه، ^{۱۶} به لی
 په تروس ژ دهرفه ما راوه ستای. و ئەو شاگردی دی ئەوی سه روکی قه شانیسی،
 ده رکه فت و دگه ل خوداما بهر ده رگه هی ئاخفت و په تروس کره د ژورقه. ^{۱۷} خوداما بهر
 ده رگه هی پسپار ژ په تروسی کر و گۆتی: «ئەری تو نه ئیک ژ شاگردیت فی زه لامی؟»
 ئەوی به رسف دا: «نه خیر - ئەز نه ژ وانم.» ^{۱۸} و ژ بهر سه رمایی کویلا و نوبه دارا
 ئاگره ک هه لکربوو خو گهرم دکر، و په تروسی ژی خو دگه ل وان گهرم دکر.

حهنان فه کۆلینی دگه ل عیسی دکه ت:

^{۱۹} سه روکی قه شانیسی پسپار ژ عیسا کر ده رباره ی شاگردیت وی و فی کرنا وی. ^{۲۰} عیسی
 به رسف دا: «ئەز ب ئاشکرای بۆ دونیایی ئاخفتیم و من هه رده م ل کنیشتا و ل
 په رستگه هی جهی کۆمبوونیت جو هییا فی کرکن دکر و من چو تشت ب دزی قه نه دگۆت.
^{۲۱} قیجا تو بۆچی پسپاری ژ من دکه ی؟ پسپاری ژ وان بکه ئەویت ئەو ئاخفتنا من بۆ
 وان گۆتی گوه لی بووی، ئەو دزانن کا من چ گۆتی یه.» ^{۲۲} ده می عیسی ئە قه گۆتی
 ئیک ژ نوبه دارا زلله هه ک لی دا و گۆت: «ما دی ب فی رهنگی به رسفا سه روکی قه شانیسی
 ده ی؟» ^{۲۳} عیسا به رسفا وی دا: «ئەگه ر من ئاخفتنه کا خه له ت گۆتبت، ل سه ر من دیار

که، به‌لی ئەگەر ئاخفتنا من یا راست بیت، تو بۆچی ل من ددهی؟»^{۲۴} فئجا حهنانی گریډای هنارته نك قیافای سه‌رۆکی قه‌شا.

په‌تروس دیسان خو ل عیسی ناکه‌ته ناس:

^{۲۵} و هیشتا په‌تروس ل ویری یی راوه‌ستای بوو خو گهرم دکر. پسیار ژ وی هاته کرن: «ئەری ما تو ژی نه ئیکی ژ شاگردیت وی؟» ئەوی حاشا کر و گۆت: «ئەز نه ئەوم.»^{۲۶} ئیک ژ کویلیت سه‌رۆکی قه‌شا گۆت، ئەو ژی خزمی وی کویله‌ی بوو ئەوی په‌تروسی گوهی وی بری: «ما من تو ل گه‌ل وی نه‌دیتی ل ناڤ چه‌می؟»^{۲۷} په‌تروسی جاره‌کا دی حاشا کر، و د گافی‌دا دیکی بانگ دا.

پیلاتس فه‌کو‌لینی دگه‌ل عیسی دکه‌ت:

^{۲۸} و هیشتا تاری گهورک، عیسا ژ مالا قیافای برنه مالا خوندکاری رۆمانی. جوهی نه‌چونه د مالا خوندکاری قه‌داکو حه‌رام نه‌بن و بشین ژ کافری جه‌ژنا ده‌ریازبوونی بخۆن.^{۲۹} فئجا پیلاتس ده‌رکه‌فته نك وان و پسیار ژ وان کر: «هوین فی زه‌لامی ب چ تشتی گوننه‌هبار دکهن؟»^{۳۰} وان به‌رسفا وی دا: «ئەگەر گوننه‌هبار نه‌با، مه‌ نه‌ دئینا نك ته.»^{۳۱} پیلاتسی گۆت: «هوین ببه‌ن و ل دویف ده‌ستوری خو وی داد بکه‌ن.» وان به‌رسفا وی دا: «مه‌ چو ماف نینه ئەم که‌سی بکوژین.»^{۳۲} و ئەفه چی‌بوو داکو ئەو په‌یفا عیسی گۆتی بو وی مرنا ئەوا دی پی مرت ب جه‌ بی‌ت.^{۳۳} پیلاتس دیسان چۆ د ژۆرغه و گازی عیسی کر و پسیار ژ کر: «ئەری تو پاشایی جوهییایی؟»^{۳۴} عیسی به‌رسفا دا: «تو فی تشتی ژ نك خو دبیزی یان هنده‌کی‌ت دی ده‌رباره‌ی من گۆتینه ته؟»^{۳۵} پیلاتسی گۆت: «ما ئەز جوهی مه‌؟ ملله‌تی ته و سه‌رۆکی‌ت قه‌شا تو یی دایه ده‌ستی من. ته چ کری‌یه؟»^{۳۶} عیسی به‌رسفا دا: «پاشاتی‌یا من نه ژ فی دونیایی‌یه. ئەگەر پاشاتی‌یا من ژ فی دونیایی‌یا، دا زی‌ره‌قانی‌ت من شه‌ری که‌ن داکو ب ده‌ستی جوهییا نه‌ئیمه‌ گرتن. به‌لی نۆکه پاشاتی‌یا من نه ژ فی‌ری‌یه.»^{۳۷} پیلاتسی گۆتی: «پا تو

پاشای! « عیسیٰ به رسفا وی دا: «ته ب خو گۆتی ئەز پاشامه. ژبه ر هندی ئەزی ژ دایک بوویم و هاتیمه دونیایی داکو شه هده کیی بو راستیی بدهم. هه ر کهسی ژ راستیی بت دی گوهی خو ده ته دهنگی من.»^{۳۸} پیلاتسی گۆته وی: «راستی چی یه؟» پاشی چۆ ده ف جو هییا و گۆت: «ئەز چو گوننه ها ل وی نابینم.»^{۳۹} به لی د ره وشتیت هه وه دا یا چی بووی هه ر سال ئیک ژ زیندان کرییا ل جه ژنا ده ر باز بوونی بو هه وه به رده م. قیجا هه وه دقیت پاشایی جو هییا بو هه وه به رده م؟»^{۴۰} هه مییا کره هه وار و گۆتن: «ئەوی به ر نه ده، به لی باراباسی به رده.» هه ر چه ند باراباس دز و ریگر بوو.

۱۹

پشکا نوزدی

دادگرنا عیسیٰ ب خاچدانئ:

وی ده می پیلاتسی فه رمان دا کو عیسیٰ ببه ن و قامچی ده ن.^{۴۱} و سه ر بازا ستری قه هان دن و کر نه تانج و دانانه سه ر سه ری وی، و کورکه کی ئە رجوانی کر نه به ر^{۴۲} و چۆنه ده ف وی و گۆتنئ: «سلا ف، ئە ی پاشایی جو هییا!» و زلله ه دانانی.^{۴۳} و جاره کا دی پیلاتس بو جه ماوه ری ده رکه فت و گۆته وان: «ئەز دی بو هه وه ئینمه ژ ده رقه دا بزائن کو یه ک گوننه هی ل نک وی نابینم.»^{۴۴} و عیسا ده رکه فت و تانجا ستری ل سه ر سه ری وی بوو و کورکی ئە رجوانی ل به ر بوو. پیلاتسی گۆته وان: «ئەها ئە قه یه مرو ف!»^{۴۵} ده می سه رۆکی ت قه شا و زی ره قانا ئە و دیتی کر نه گازی: «خاچ ده! خاچ ده!» پیلاتسی گۆته وان: «هوین ببه ن و خاچ ده ن چونکو ئەز چو گوننه ها وی نابینم.»^{۴۶} جو هییا به رسفا وی دا: «مه ده ستوره کی هه ی و ل دو یف ده ستوری مه دقیت ئە و بم ریت چونکو وی یا خو کری یه کورپی خودی.»^{۴۷} ده می پیلاتسی ئە ف

ئاخفتنه گوھ لی بووی، ترسا وی مهزنتر لی هات^۱ و دیسان چۆ د ژورقه و پسیار ژ عیسی کر: «تو ژ کیفه هاتی یه؟» عیسی بهرسقا وی نه دا. ^{۱۰} قیجا پیلاتسی گۆتی: «ئەری تو ل گەل من نااخفی؟ ئەری ما تو نزانى من دەستهلاتداری یا هەى ئەز ته ئازاد كەم و دەستهلاتداری یا هەى ئەز ته خاچ دەم؟» ^{۱۱} عیسی بهرسقا وی دا: «ته ژبني دەستهلاتداری ل سەر من نه بوویه ئەگەر ژ ئەسمانا بۆ ته نه هاتبته دان. ژبەر هندی ئەوی ئەز دایمه دەستی ته گوننه ها وی مهزنتره.» ^{۱۲} و ژ هنگی وەرە پیلاتسی بزاڤ دکر کو وی ئازاد کەت، بەلی جوهییا کره گازی و گۆتن: «ئەگەر ته ئەفه ئازاد کر، تو نه ژ هەقالیت قەیسەری. هەر کەسی خۆ بکە ته پاشا دی دژی قەیسەری بیت.» ^{۱۳} دەمی پیلاتسی گوھ ل قی ئاخفتنی بووی، عیسا ئینا دەرڤه و ل سەر کورسیکا دادپەرورەری روینشته خوار ل جھەکی دگۆتنی بەلات و ب جوهیانی دگۆتی جەباتا. ^{۱۴} و دەمژمیر شەش ژ رۆژی بوو ل رۆژا ئامادە کرنا شیفا دەر بازبوونی. و پیلاتسی گۆته جوهییا: «ئەفەیه پاشایی هەوه!» ^{۱۵} وان کره گازی: «ببە! ببە! ل خاچی بدە!» پیلاتسی پسیار ژ وان کر: «پاشایی هەوه ل خاچی بدەم؟» سەرۆکیت قەشا بهرسقا وی دا: «ژبلی قەیسەری مه چو پاشا نین.» ^{۱۶} قیجا پیلاتسی ئەو دا دەستی وان دا بیته خاچدان و عیسا برن.

ل خاچدانا عیسی:

^{۱۷} عیسا دەرکەفت و خاچا خۆ هەلگرت و چۆ جھەکی دبیرنی کلوخ و ب جوهیانی دگۆتنی جەلجەته. ^{۱۸} و ل ویری ئەو خاچ دان و دگەل وی دوو زەلامیت دی ژی ل خاچی دان، هەر ئیک ل رەخەکی وی و عیسا د نیقه کی دا. ^{۱۹} پیلاتسی پارچه کا داری هنداق سەری وی هەلاویست و ل سەر یا نقیسی بوو: «عیسای ناسری پاشایی جوهییا.» ^{۲۰} گەله ک ژ جوهییا ئەو پارچا داری خاند، چونکو ئەو جهی عیسا لی خاچ دای یی نیژیکی باژییری بوو، و ئەو پارچا داری ب جوهیانی و

لاتینی و یونانی نفیسی بوو. ^{۲۱} سه رۆکیّت قه شیّت جو هییا گۆتنه پیلاتسی: «نه نفیسه: «پاشایی جو هییا» به لیّ بنفیسه: «قی مروّقی یی گۆتی ئەز پاشایی جو هییا مه.»»
^{۲۲} پیلاتسی به رسفا وان دا: «یا من نفیسی من یا نفیسی!»

^{۲۳} دەمی سەربازا عیسا ل خاچی دای جلیکت وی برن و کرنه چار پارچه و هەر سەربازەکی پارچە ک بر و کراسی وی ژی برن، و هەمی ئیک پارچه بوو، بی دوریار بوو.
^{۲۴} سەربازا گۆته ئیکودوو: «پیتقی نینه پارچه پارچه کەین به لیّ دا بهافیتینه پشکی کا دی بۆ کی کهفت.» ئە ڤه ڤه نده روی دا دا ئەوا د پەرتوکی دا هاتی بیته جه:

کراسی من دناڤ به را خودا دابهش کرن، و کراسی من هافیتنه پشکی. ^k

و ئە ڤه بوو ئەوا سەربازا کری. ^{۲۵} ل نیژیکی خاچا عیسا، مەریه ما دایکا وی یا راوه ستای بوو و خاله تا وی و مەریه ما ژنا گلوپا و مەریه ما مه جدە لی. ^{۲۶} دەمی عیسا دایکا خو دیتی، و ئەو شاگردی گە لە ک دڤیا یی نیژیکی وی راوه ستیای بوو، گۆته دایکا خو: «دایکی، ئە ڤه یه کورپی ته!» ^{۲۷} پاشی گۆته شاگردی: «ئە ڤه دایکا ته یه!» و هەر ژ وی دەمی وەرە شاگردی مەریه م بره دە ڤ خو.

مرنا عیسا:

^{۲۸} پشتی قی چه ندی عیسا دیت کو هەمی تشت ته مام بوو، قیجا دا پەرتوک ته مام بیت گۆت: «ئەز یی تیهنی مه.» ^{۲۹} و جەرەکی پری سهک یی ل ویری بوو. قیجا ئیسفەنجە ک د سهکی هەلاندن و دانانە سەر گیایی زوفا و دانا سەر دەقی عیسا.
^{۳۰} دەمی عیسا تام کری یه سهکی گۆت: «ته مام بوو!» و سەری خو چه ماند و روح سپارت.

^{۳۱} ل دەمی ئاماده کرنی، داکو تەرم ل سەر خاچی نەمیننە رۆژا شەمبیی کو رۆژە کا مەزن بوو، جو هییا ژ پیلاتسی داخواز کر کو پیّت وان ئەویّت خاچ داین بشکینن و

^k ﴿زەبور ۱۸: ۲۲﴾

تہرمیت وان راکہن. ^{۳۲} قیجا سہرباز ہاتن و پیٹ وان ہر دوو زہلاما شکاندن ئەویٹ ل
 خاچی داین دگہل عیسا. ^{۳۳} بەلی دەمی گہہشتینہ عیسا دیتن یی مری، قیجا پیٹ
 وی نہشکاندن. ^{۳۴} بەلی ئیک ژ وان سہربازا رمہک ل تہنشتا وی دا و د گافی دا خوین و
 ئاؤ دەرکەفتن. ^{۳۵} ئەوی ئەقہ دیتی ئەو شەھدەکیی ددەت و شەھدەکی یا وی دروستە و
 یی دزانیت ب تەمامی ئەو یی راستیی دبیزیت داکو ھوین ژ ی باوہریی بینن. ^{۳۶} ئەقی
 چەندی روی دا ئەوا د پەرتوکی دا ہاتی ب جہ بیٹ:

چو ھستی ژ وی نائینہ شکاندن. ^۱

^{۳۷} و ھروہسا د جھەکی دی دا د پەرتوکی یا ہاتی:

دی بەری خو دہنہ وی ئەوی وان رم لی دای. ^m

قەشارتتا تەرمی عیسا:

^{۳۸} پشٹی ھینگی یوسفی ئەوی خەلکی رامہ داخواز ژ پیلاتسی کر کو بەھلیت ئەو
 تەرمی عیسا بہت. ئەق یوسفہ شاگردی عیسا بوو، بەلی ب نہینی چونکو ئەو ژ
 جوهییا دترسیا. و پیلاتسی دەلیقہ دایی و تەرمی عیسا بر. ^{۳۹} نیقودیموس، ئەقی
 بەری تۆکە ب شەقی ہاتی یە دەق عیسا، ئەو ژ ی ہات و نیزیکی سەد منیت (ئانکو
 سیہ لیتریٹ) مری تیکەل دگەل عودی دگەل خو ئینان. ^{۴۰} تەرمی عیسا برن و کفن کر
 دگەل بیہنیت خوش، ھروہکو رەوشتیت جوهییا دەمی مریٹ خو قەشارتن. ^{۴۱} و
 باغەک ھەبوو ل وی جہی ئەوی عیسا لی خاچ داین، گۆرہکی نوی دناق وی باغی دا
 ھەبوو و کەس بەری وی تیدا نہ ہاتبوو قەشارتن، ^{۴۲} و عیسا د وی گۆری دا قەشارتن
 چونکو نیزیک بوو و چونکو ئەو رۆژہ رۆژا ئامادە کرنی بوو ل دەق جوهییا.

^۱ دەرکەتن ۱۲: ۴۶ زەبور ۲۰: ۳۴

^m زەکەریا ۱۲: ۱۰

پشکا بیستی

گۆری فالا:

۱ و ل رۆژا ئیکى ژ حەفتی مەریەما مەجدەلی سپیدی زوی رابوو و چۆ سەر گۆری عیساى و هیشتا تارى بوو، و بەرى خۆ دایى بەر یی ژ سەر دەرگەهى گۆری هاتی یە لادان. ۲ ئینا ب لەز چۆ دەف شەمعون پەتروسى و شاگردى دی ئەوی عیساى حەژى دکر و گوته وان: «خودان ژناف گۆری برن و ئەم نزانین کیفە برنه.» ۳ ئینا پەتروس و شاگردى دی دەرکەفتن و چۆنه سەر گۆری. ۴ و هەردووکا ل گەل ئیک دکرنه غار، بەلى شاگردى دی بەراهی یا پەتروسى راکر و ژ بەرى وی گەهشتە سەر گۆری. ۵ خۆ چەماند و دیت کفنى ل سەر ئەردی یە، بەلى نه چۆ ژۆر. ۶ پاشى شەمعون پەتروسى د دویفدا گەهشتە گۆری و چۆ ژۆر و ئەوی ژى دیت کفن ل سەر ئەردی د داناینه ۷ و ئەو دەرسۆکا ل سەر سەرى عیساى دیت ب تنى پىچای یە و ل دویرى کفنى یە. ۸ هینگی شاگردى دی هاتە ژۆر ئەوی ل بەراهی گەهشتی یە سەر گۆری. ئەو چەندە دیت و باوهرى ئینا. ۹ چونکو شاگردا هەتا وی دەمی نەدزانین د پەرتوکى دا هاتی یە کو دقیت ئەو ژناف مرییا رابیت. ۱۰ و پاشى هەردوو شاگرد فەگەریانە مالیت خۆ.

مەسیح بۆ مەریەما مەجدەلی دیار دبیت:

۱۱ بەلى مەریەم ژ دەرڤە ما راوەستای و ل دەف گۆری دگری. و دەمی ئەو دگری خۆ چەماندە گۆری ۱۲ و چاقى وی ب دوو فریشتا کەت جلکیت سپى ل بەر وان بوون. و ل

ئەردی تەرمی عیسا لی دانای روینشتی بوون، ئیک ل دەف جھی سەری وی و یی دی ل دەف جھی پیت وی. ^{۱۳} ئینا ئەوان پسیار ژئی کر: «ئە ی ژنکی بۆچی دگری؟» ئەوی بەرسف دا: «خودانی من برن و ئەز نزانم دانانە کیفه.» ^{۱۴} ئەف چەندە گۆت و ل خو زقری و عیسا دیت یی راوەستای یه، بەلی نەزانی ئەو عیسا یه. ^{۱۵} ئینا ئەوی پسیار ژئی کر: «ئە ی ژنکی، تو بۆچی دگری؟ تو ل کی دگەری یی؟» ئەوی هزر کر ئەو رەزقانه، ئینا گۆتی: «ئەز خودام، ئەگەر تە بریبت، بیژە من تە دانایه کیفه دا ئەز ببەم.» ^{۱۶} ئینا عیسا گازی کری: «ئە ی مەریه م!» ئینا ل خو زقری و ب جوھیانی گازی کر: «رەببونی!» ئانکو «ئە ی مامۆستا!» ^{۱۷} ئینا گۆتی: «دەست نەکه من، چونکو هیشتا ئەز نە چۆمە دەف بابی. بەلی هەرە دەف برایت من و بیژە وان: عیسا دبیژیت: ئەز دی چمه دەف بابی خو و بابی ههوه و دەف خودایی خو و خودایی ههوه.» ^{۱۸} ئینا مەریه ما مەجدەلی فەگەریا و مزگینی گەهانده شاگردا و گۆت: «من خودان دیت!» و کا چ گۆتی گەهانده وان.

مەسیح بو شاگردیّت خو دیار دبیت:

^{۱۹} و دەمی ل وی روژی بوویه ئیفار، ئەو روژا ئیک یه ژ حەفتی، و شاگرد ل مالەکی کۆم ببوون و ژ ترسیّت جوھییا دا دەرگەھ ل خو گرتبوون، ژ نشکەکی فە عیسا دناف بەرا وان دا دیار بوو و گۆت: «ئاشتی بو ههوه بیت!» ^{۲۰} و دەمی ئەو چەندە گۆتی دەستیّت خو و تەنشتا خو نیشا وان دان. و شاگرد دلخۆش بوون چونکو خودان دیتن. ^{۲۱} دیسان گۆتە وان: «ئاشتی بو ههوه بیت! کا چاوا بابی ئەز هنارتم، ئەها وەسا ئەز ههوه دەنیرم.» ^{۲۲} ئەف چەندە گۆت و پف کرە وان و گۆتە وان: «روحا پیروژ وەرگرن! ^{۲۳} هەچی هوین ل گوننە هیّت وان ببۆرن، دی لی ئینە بۆرین، یی هوین لی نەبۆرن، ل وان نایینە بۆرین.»

مهسیح خو نیشا تومای دکهت:

^{۲۴} بهلی توما، ئیک ژ هر دوازده شاگردا بوو، ب نافی دیدیموس نافدار بوو، ئه ول گه ل شاگردا نه بوو ده می عیسا ئاماده بووی. ^{۲۵} ئینا شاگردیت دی گوتنی: «مه خودان دیت.» بهلی بهرسف دا: «ئه گهر ئه ز شوینا بزمارا ل دهستیت وی نه بینم و تبلا خو نه دانمه سهر جهی بزمارا و دهستی خو نه دانمه سهر ته نشتا وی، باوهر ناکه م.» ^{۲۶} و پشتی ههشت رۆژا شاگردیت وی جاره کا دی ل خانی کۆم بووین و توما ل گه ل وان بوو. و عیسا هات هر چند ده رگه ه دگرتیبوون و د نیقی دا راوه ستا و گوت: «ئاشتی بو هوه بیت!» ^{۲۷} و پاشی گوته تومای: «تبلا خو بینه فییری و سه ح که دهستیت من و دهستی خو بینه و دانه سهر ته نشتا من، و بی باوهر نه به بهلی ب باوهر به.» ^{۲۸} ئینا تومای کره گازی: «خودانی من و خودایی من!» ^{۲۹} ئینا عیسای گوتی: «چونکو ته ئه ز دیتم ته باوهری ئینا. خنیکا وان که سا ئه ویت نه بینن و باوهریی بینن.»

ئارمانجا فی پهرتوکی:

^{۳۰} و عیسای گه له ک نیشانییت دی ییت سهر ل پیش چاقیت شاگردیت خو کرن، د فی پهرتوکی دا نه هاتینه نفیسین. ^{۳۱} بهلی ئه ژ نیشانه هاتنه نفیسین داکو هوین باوهریی بینن عیسا مهسیحی کوری خودی یه و ب ریکا باوهریی هوه ژیان ب نافی وی هه بیت.

پشکا بیست و ئیکی

عیسا ل ده ریاچا ته به ریه خو نیشا هندهك شاگردا دكهت:

پشتی وی چندی عیسی جارها کا دی خو بو شاگردیت خو ل بهر لیقا ده ریاچا ته به ریه دیار کر. و وه سا خو دیار کر: ^۲ شه معون په تروسی و توما یی دگوتنی دیدیموس و نه تانائیل، نه و ژ قانا ژ ده قه را جه لیل بوو، و هه ردوو کورپیت زه بدی و دوو شاگردیت دی کوم بوون. ^۳ ئینا شه معون په تروس گوت: «نه ز دی چمه ماسییا گرم!» گوتن: «نه م ژی دی ل گه ل ته ئین.» و چون و ل قاییکی سیار بوون، به لی وان د وی شه فی دا چو ماسی نه گرتن. ^۴ و ده می ئه لند ده رکه فتی عیسا ل سهر لیقا ئافی راوه ستیا، به لی شاگردا نه زانین کو عیسیا ه. ^۵ عیسیا پسیار ژ وان کر: «گه لی خو رتا، هه وه ماسی نینن؟» به رسقا وی دان: «نه خیر.» ^۶ گوته وان: «تورپی به اقیژنه ره خی راستی یی قاییکی و دی بینن!» ^۷ فیجا هاقیتن و نه شیان تورپی به لکیشن هندی ماسی تیدا بوون. ^۸ نه و شاگردی، عیسیا گه له ک هه ژی دکر، گوته په تروسی: «نه و خودانه!» ^۹ ده می شه معون په تروس گو ه لی بووی کو نه و خودانه، کورکی خو د خو وه رکر، چونکو یی روپس بوو، و خو هاقیتنه د ئافی دا. ^{۱۰} و شاگردیت ماین قاییک ئینا و یی تورپی دکیشن، چونکو گه له ک دویر نه بوون ژ لیقا ئافی، ب تنی دوو سه د گه زا. ^{۱۱} ده می چۆینه سهر لیقا ئافی، هنده ک په ل دیتن و ماسییه کا ل سهر و نان ژی دیتن. ^{۱۲} عیسیا گوته وان: «ژ وان ماسییا بینن نه ویت هه وه نوکه گرتین!» ^{۱۳} شه معون په تروس ب سهر که ته قاییکی و تورک بو هسکیی کیشا، سه د و پینجی و سی ماسییت مه زن تیدا بوون و ل گه ل فی گرانیی تورک نه دریا. ^{۱۴} عیسیا گوته شاگردا: «وه رن بخون» و که س ژ شاگردا نه ویریا پسیاری ژی بکهت: «کا تو کی؟» چونکو وان زانی کو نه و خودانه.

۱۳ ئینا عیسا پیشرفه چۆ و نان هه لگرت و دا وان و ههروهسا ماسی. ۱۴ ئەفه جارا سیی یه عیسا خۆ بۆ شاگردیّت خۆ دیار دکهت پشتی ژناڤ مرییا رابووی.

مهسیح ل گهل په تروسی دناخفیت:

۱۵ و پشتی خوارین عیساى پسپار ژ شه معون په تروسی کر: «ئەى شه معونى کورپى یوحه نناى تو ژ فان پتر چه ژ من دکەى؟» به رسفا وی دا: «به لى خودان، تو دزانی تو خوشتقیى ل دهڤ من.» گۆته وی: «خوارنى بده به رخیت من.» ۱۶ جاره کا دی پسپار ژى کر: «ئەى شه معونى کورپى یوحه نناى، تو چه ژ من دکەى؟» به رسفا وی دا: «به لى خودان، تو دزانی تو خوشتقیى ل دهڤ من.» گۆتى: «چاڤدیرى یا به رخیت من بکه.» ۱۷ جاره کا دی پسپار ژى کر: «ئەى شه معونى کورپى یوحه نناى ئەزى خوشتقیى مه ل دهڤ ته؟» په تروس پوسیده بوو چونکو جارا سیى گۆتى «ئەزى خوشتقیى مه ل دهڤ ته؟» و گۆتى: «ئەى خودان، تو هەمى تشتا دزانی، تو دزانی تو ل دهڤ من خوشتقیى.» عیساى گۆتى: «خوارنى بده به رخیت من.» ۱۸ ب راستى ب راستى ئەز دبیزمه ته، دەمى تو یى گهنج ته شویتکا خۆ ل ناڤته نگا خۆ گریډدا و هەر جهى ته دڤیا تو دچویى، به لى دەمى تو پیر دبی دى دەستیت خۆ دریژ کهى و ئیک دى شویتکا ته گریډهت و دى ته به ته وی جهى یى ته نه ڤیت بچیی.» ۱۹ عیساى ئەڤ چه نده گۆت و به حسا وی مرنى کر ئەوا کو په تروس دى پى مریت و خودى پى مه زن کهت. دەمى ئەو چه نده گۆتیی، گۆتى: «ل دویڤ من وهره!»

۲۰ په تروسی سهح کره پشت خۆ، دیت ئەو شاگردى عیساى چه ژى دکر یى ل دویڤ وان دچیت، ئەو شاگرده ئەوى ل سهر شیقی خۆ نیزیکی عیساى کری و گۆتیی: «ئەى خودان ئەو کی یه دى بیبه ختیى ل ته کهت؟» ۲۱ ڤیجا دەمى په تروسی دیتی پسپار ژ عیساى کر: «ئەى خودان، ده رباره ی وی دى چاوا بیت؟» ۲۲ عیساى به رسفا وی دا: «ئەگر من ڤیا کو ئەو بمینیته ساخ هه تا ئەز ڤه گه رییم، ما ته چ هه ق پى یه؟ تو ل

دویف من وهره! «^{۲۲} فئجا دهنک و باسهک به لاقه بوو دناڤ برادا کو ئه و شاگرده نامریت. به لئ عیسای نه گوتبوو په تروسی: «ئو نامریت»، به لئ گوت: «ئه گهر من فیا بمینیته ساخ هه تا ئه زفه گه پیم، ما ته چ هه ق پی یه؟»

^{۲۴} ئه ف شاگرده شه هده کی ل سهر فان تشتا ددهت و ل فیرئ ییت نفیسین، و ئه م دزانین کو شه هده کی یا وی راسته.

^{۲۵} و گه لهک تشتیت دی عیسای ییت کرین و ئه ز یی ل وی باوه ریئ ئه گهر هه می ئیک ئیکه هاتبان نفیسین، دنیا هه می تیرا وان په رتوکا نه دکر ئه وی ت هاتینه نفیسین.